

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΜΑΪΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ
359

Ο Ίερ. Προϊστάμενος καὶ τὸ Κατηχητικὸν Προσωπικὸν τῆς Κοινότητος Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Cedar Rapids, Iowa.

Τὸ Ἑνδιαφέρον τοῦ Προέδρου Truman διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ λαοφιλὴς Πρόεδρος ἡμῶν ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὸ σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀπαχθέντων 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τῶν ληστοσυμμοριτῶν ἀπηύθυνε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς Κον Sam Rayburn, τὴν 19ην Ἀπριλίου, ἐπαινῶν τὴν πρᾶξιν, προσεπιδηλῶν ὅτι ἡ φροντίς τῆς ἐπισήμου Κυβερνήσεως τῆς χώρας δὲν θὰ μειώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, μέχρις ὅτου ἀποδοθοῦν τὰ παιδιὰ εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ ἀποκατασταθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ δικαιοσύνη ἢ προσβληθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπανθρώπων καὶ ἀπολιτίστων ἀπαγωγέων. Καταχωροῦμεν κατωτέρω τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης χάριν τῶν ἀγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας:

"I fully share the concern of the House of Representatives for the thousands of children removed from Greece to eastern Europe by the communist guerrilla forces, and I welcome the adoption of House Resolution 514 of March 22, 1950, calling for the speedy return of these children to their homes and homeland.

"The rights of children and parents to share the protection, comradeship and beneficent influence of a family home are fundamental and have been implicitly recognized, in the case of the Greek children, in two unanimous resolutions of the United Nations General Assembly. It is morally inadmissible that political considerations or technical difficulties should be allowed to stand in the way of the reunion of these children with their parents.

"The Executive Branch of the Government has been persistent in its endeavors to secure effective compliance with the United Nations resolutions in this case. These efforts will not be relaxed until the Greek children are back in their homes.

Βοηθεῖτε τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

THE ORTHODOX OBSERVER

VOL. XVI. No. 359. — MAY 1, 1950

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association

Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀπριλίου 15, 1950

Ἀ γ α π η τ ο ῖ ,

Εἴμεθα ἰδιαίτερος εὐτυχεῖς, διότι παρέχεται εἰς ὅλους ἡμᾶς ἡ εὐκαιρία νὰ ἐνισχύσωμεν ἐνεργῶς ἓνα θεάρεστον καὶ χριστιανικὸν ἔργον. Τὸ CHAPTER «ΕΡΜΗΣ» τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἔσχε τὴν ἀξιεπαινον ἐμπνευσιν, ὅπως ὀργανώσῃ τὴν ἐσπέραν τῆς 14ης προσεχοῦς Μαΐου, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ASTOR Νέας Ὑόρκης, χορευτικὴν ἑσπερίδα, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Εἶναι γνωστὸν τὸ μοναδικὸν Ἰδρυμα ἐν Ἀμερικῇ, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται χάρις εἰς τὴν εὐγενὴ καὶ ἀοκνον δράσιν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος. Καὶ δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐξάρωμεν πάλιν τὸ ἀξιόλογον ἔργον τοῦ Ἰδρύματος τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκουν οἰκογενειακὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν (100) Ἑλληνόπουλα, μανθάνουν γράμματα, καὶ προετοιμάζονται νὰ ἐξέλθουν χρηστοὶ πολῖται εἰς τὴν Κοινωνίαν. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇτε, τί θὰ ἐγίνοντο ὅλα αὐτὰ τὰ ὀρφανὰ Ἑλληνόπουλα χωρὶς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν θαλπωρὴν τοῦ Ἰδρύματος, διὰ νὰ ἐκτιμῆσθε καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ τὸ χρέος ὅλων μας, ὅπως σπεύσωμεν πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν καὶ ἄλλα CHAPTER τῆς ΗΕΡΑ καὶ ἄλλαι Ὀργανώσεις καὶ Σωματεῖα ἐμμουνοῦν τὸ καλὸν παράδειγμα τοῦ «Ερμού».

Εὐχαρίστως ὁθεν κάμνομεν ἐκκλησίαν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλλήνας Χριστιανούς, ὅπως βοηθήσουν δι' ὅλων τῶν δυναμῶν των τοὺς ὀργανωτάς τῆς χοροεσπερίδος τοῦ Τμήματος «Ερμῆς» τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ χορευτικὴ ἑσπερίς, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν διὰ τὰ ὀρφανὰ μας, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν. Καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς θὰ εἶναι τιμὴ διὰ τὴν Ὁμογένειαν.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Παρακαλοῦνται

ΟΣΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὸ φύλλον νὰ βεβαιοῦνται πρῶτον ἂν ἡ συνδρομὴ των δὲν ἔχει λήξει, καὶ ἂν εὐρίσκωνται ἐν τάξει, νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως πρὸς διόρθωσιν τυχόντος λάθους.

Ἀπευθύνεσθε οὕτω:

ORTHODOX OBSERVER

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊστάμενοι, ὅπως, μετὰ τῆς Αἰτήσεως Ἐπισκοπικῆς Ἀδείας καὶ τοῦ Ἐγγυητικοῦ Γάμου, συναποστέλλωσι πάντοτε καὶ τὸ Πιστοποιητικὸν Ἀγαμίας τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀφικομένων εἰς Ἀμερικὴν Μελλονύμφων, πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄. Ἀριθ. 359.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

1 ΜΑ-ΙΟΥ 1950

ΕΣΚΕΜΜΕΝΗ ΣΥΓΧΥΣΙΣ

Καθ' ἃ δημοσιεύει τὸ Δελτίον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (Γενεύη, Ἀπρίλιος 12, 1950), ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας Μακαριώτατος Ἀλέξιος προσχεδιάζων στρατήγημα καὶ πάλιν προσκλήσεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὁρθοδόξων, φέρεται ὡς τονίζων τὰ ἀκόλουθα σχετικῶς πρὸς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης: «Εἶναι καθήκον ἡμῶν τῶν ἀξιωματούχων τῆς Ἐκκλησίας καὶ γεγονὸς αὐταπόδεικτον ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Εἶναι καθήκον μας τώρα νὰ διακηρύξωμεν δημοσίᾳ ὅτι τὰ διεθνή προβλήματα δὲν δύνανται νὰ λυθοῦν διὰ καταστροφῆς τῆς ζωῆς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι κάθε ἀνθρώπινον ὄν, οἰασδήποτε ἐθνικότητος, ἔχει δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν καὶ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτά. Ὁ ἀγὼν διὰ τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶναι συνταυτισμένος μὲ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, διὰ τὴν κατανίκησιν κάθε ἐγκληματικοῦ στοιχείου ἐκδηλουμένου εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.»

Χωρὶς ἀμφιβολίαν, κάθε Χριστιανός, Κληρικὸς ἢ Λαϊκὸς θὰ συμφωνήσῃ. Διότι ἡ παγίωσις τῆς εἰρήνης ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ εἶναι τὸ κέντρον τῶν προσευχῶν ὅλων τῶν Χριστιανῶν. Διὰ νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ προσευχόμενοι Πιστοὶ εἰς τὰς δεήσεις τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, αἱ λειτουργικαὶ προσευχαὶ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας πάντοτε περικλείουν ὡς πρόσκλησιν καὶ ὡς ὑπόδειξιν θέματος πρὸς ἱκεσίαν τὸ «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου». Εἶναι ἐπομένως συστατικὸν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς προσευχομένης Ἐκκλησίας μας ἡ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης σκέψις καὶ ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὸν ὅλων τῶν προσευχῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μακαριώτατος κατανοεῖ πλήρως τὸ νόημα τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσευχῶν πάντων τῶν Χριστιανῶν, Ὁρθοδόξων καὶ μὴ. Ἀλλὰ εἶναι καὶ αὐτονόητον ὅτι πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι ἀξιωματοῦχοι δὲν ἀναμένουν νὰ ἴδουν τὰ διεθνή προβλήματα λελυμένα δι' αἵματοχυσίας καὶ πολεμικῶν συρράξεων, ἀλλὰ διὰ συνεννοήσεων καὶ συμφωνιῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Καὶ ποῖος ἐνσυνείδητος Χριστιανὸς δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι, οἰασδήποτε ἐθνικότητος ἔχουν δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν; Ἐκεῖνοι ἀκριβῶς πού διαστρέφουν τὸ νόημα τῶν δικαιωμάτων τῆς ζωῆς

εἶναι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ. Κατ' αὐτοὺς δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν ἔχουν μόνον ὅσοι συμφωνοῦν μαζὺ τῶν. Οἱ ἄλλοι εἶναι ὑποψήφιοι δι' ἐξόντωσιν, δι' ἐξορίαν, διὰ τὸν ἐκ πείνης ἢ διὰ τὸν ἄμεσον θάνατον. Ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπομένως, θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ τὸ κήρυγμα τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι οἱ κυβερνητικοὶ παράγοντες τῆς Πατρίδος του, οἱ ἀρνούμενοι δικαιώματα ζωῆς εἰς πάντα ἐκδηλοῦντα ἄσυμφωνίαν συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν.

Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἄρχοντες τοῦ Κρεμλίνου ὁμιλοῦν καὶ γράφουν διηνεκῶς περὶ εἰρήνης, περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν, περὶ αὐτοδιαθέσεως, περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ζωῆς, περὶ δημοκρατίας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὸ πείραμα ὅμως τοῦ Στρατηγοῦ Γεωργίου Μάρσαλ κατὰ τὴν ἐν Μόσχᾳ σύσκεψιν τῶν Τεσσάρων Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέδειξεν ὅτι οἱ τέως Σύμμαχοι δὲν ἐννοοῦν τὰς λέξεις ὅπως ὁ ὑπόλοιπος κόσμος. Ἐπὶ παραδείγματι Δημοκρατία κατ' αὐτοὺς εἶναι μόνον ὁ κομμουνισμός. Εἰρήνη δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ συμφωνία μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κομμουνισμοῦ. Δικαιώματα τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ἄλλα παρὰ αὐτὰ πού διαγράφει ἡ πολιτικὴ τοῦ Κρεμλίνου. Ἐλευθεραὶ ἐκλογαὶ δὲν εἶναι ἄλλαι παρὰ μόνον αἱ ἀναδεικνύουσαι τοὺς ἀνευ ἀντιπάλου Κομμουνιστὰς ὑποψηφίους. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὥρων τούτων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν Νεομαρξιστῶν δὲν προδίδει ἐσκεμμένην σύγχυσιν πού σκοπὸν ἔχει νὰ παρασύρῃ καὶ νὰ περιπλέξῃ εἰς τὸ δίκτυον τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας τοὺς ἀδαεῖς καὶ ἀπλοϊκοὺς;

Θύμα ἄρα γε τοιαύτης συγχύσεως ἔπεσεν ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας; Ἐχοντες ὑπ' ὄψει ὠρισμένους ἐκδηλώσεις του τεινομένου νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος πιέσεως, ἡ ὁποία καὶ ὑποβάλλει εἰς αὐτὸν τὴν χρῆσιν τόσοσιν τῆς ὀρολογίας ὅσον καὶ δηλώσεις μαρτυρούσας τὴν γραμμὴν τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς.

Ἀλλοίμονον ἂν ἦτο ἐλευθέρᾳ ἐκδήλωσις ἡ διαμαρτυρία του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Δαμασκηνὸν ὑπὲρ τῶν ληστοσυμμοριτῶν καταδίκων. Ἀλλοίμονον ἂν ἦ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν 28 χιλιάδων παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος σιωπῇ καὶ ἀπραξίᾳ του ἦτο αὐτόβουλος. Ἀλλοίμονον ἂν δὲν ἀναγνωρίζῃ ὅτι χιλιάδες ἀνθρωπίνων υπάρξεων ζοῦν ὀπισθεν τῆς Σιδηρᾶς Αὐλαίας εἰς ἀπερίγραφτον ἀθλιότητα,

άντιμετωπίζοντες μαρτύρια καὶ τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον. Ἀλλοίμονον ἔάν δὲν κατανοῇ τὴν ἀντίφασιν μετὰ τοῦ κηρύγματος περὶ δικαιωμάτων εἰς τὴν ζωὴν καὶ τῶν πράξεων ἐκείνων ποὺ ἀρνοῦνται εἰς ὅσους διαφωνοῦν μὲ αὐτοὺς τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς. Ἀλλοίμονον ἂν δὲν ἀναγνωρίζῃ ὅτι ἡ ὑπόστασις τῆς εἰρήνης σήμερον ἀπειλεῖται ὄχι ἐκ Δυσμῶν, ὡς διέτύπωσε εἰς τὸ Πασχαλινὸν Πατριαρχικὸν του διαγγέλμα, ἀλλ' ἐξ Ἀνατολῶν καὶ διὰ ἐκ Μόσχας.

Μόνον ὑπὸ τοιαύτην προϋπόθεσιν, τῆς ἐπιβολῆς δηλαδὴ τὴν ὁποῖαν ἐξασκοῦν οἱ κρατοῦντες ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου, δύναται ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθόδοξος συνείδησις νὰ εὑρῇ ἐλαφρυντικὰ ἀνοχῆς ἑνὸς Ὁρθόδοξου Ἱεράρχου παρουσιάζοντος εἰς τὰς δηλώσεις καὶ ἐνεργείας του ἔκδηλα τὰ χαρακτηριστικὰ ἐσκεμμένης συγχύσεως.

Καὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θεωρηθείσης θεθαίας, δύναται τις νὰ διατυπώσῃ κάλλιστα τὸ ἐρώτημα. Διατί ὁ Πατριάρχης τῆς Μόσχας ἐδέχθη τὴν ἐπιβολὴν τῶν κρατούντων καὶ παρουσιάζει ἑαυτὸν τόσον ἐξυπηρετικὸν τῶν ἀπόψεων των; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δύναται νὰ περιλάβῃ δύο σημεία. Πρῶτον: Διότι συμφωνεῖ θεωρητικῶς μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν κρατούντων. Δεύτερον διότι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐπιβολῆς τῶν κρατούντων καὶ διὰ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀπόψεων των ἀποκτᾷ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συμποιμαίνοντες μετ' αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν δικαιώματα καὶ δύναμιν καὶ ἀσφάλειαν.

Τὸ πρῶτον σημεῖον, καίτοι παραδεκτὸν ὑπὸ πολλῶν, ἀδυνατεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ συνείδησις νὰ δεχθῇ ὡς θέβαιον. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνήσῃ Χριστιανός, πιστεύων εἰς Θεόν, μετὰ ἀθέων, παραδεχομένων τὴν θρησκείαν ὡς δηλητήριον τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καὶ διακηρυττόντων ὅτι ἡ προσωπικὴ ἀνοχὴ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἐκδηλώσεως σκοπὸν ἔχει νὰ ὑποτάξῃ τελείως τοὺς θρησκευτικούς πειρήνας τῆς χώρας ἢ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτοὺς διὰ σκοποὺς προπαγανδιστικούς; Ἡ παραδοχὴ τοιαύτης ὑποθέσεως εἶναι τραγικὴ. Διὰ τοῦτο καὶ τοιαύτη συμφωνία Χριστιανοῦ Ὁρθόδοξου Ἀρχηγοῦ μετὰ ἀθέων θὰ ἐθεωρεῖτο καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπλουστεροῦ χριστιανοῦ ὡς ἀκατανόητος καὶ ἀπίστευτος.

Τὸ δεύτερον σημεῖον περικλείει πολλὰ στοιχεῖα πιθανότητος. Ἀπέκτησε πράγματι σχετικὴν δύναμιν ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία ἐν Ρωσίᾳ. Ἔχει δικαιώματα. Ἔχει ἰδρύματα. Ἐπέτυχε τὸ ἄνοιγμα Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ Ἀκαδημιῶν. Ἐπέτυχε τὴν ἀνασῆκασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ παραχωρήσεις αὗται ἐδόθησαν ὄχι ἀπὸ φιλόθρησκα αἰσθήματα τῶν κρατούντων Κομμουνιστῶν ἀλλὰ χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἰδεολογίας αὐτῶν.

Εἰς δημοσιευθὲν ἄρθρον του πρὸ τετραμήνου εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐπιστῆμη καὶ Ζωὴ» ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀθροιστικῆς προπαγάνδας κ. Μ. Ὀλέσιουκ δὲν ἐδίστασε νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς σκοποὺς παροχῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ἰδοὺ τί γράφει: «Ἡ ἀντιθρη-

σκευτικὴ προπαγάνδα πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἐπιδειξίως. Οἱ ὁμιλῆται πρέπει νὰ κατέχουν τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις καὶ νὰ κατανοοῦν τὰς διαθέσεις τοῦ θρησκευόντος λαοῦ. Ἡ προπαγάνδα τοῦ ἀθεϊσμοῦ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἀνατολὴν ὅπου αἱ μᾶζαι ἀνήκουν εἰς τὸν Μωαμεθανισμὸν διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰς τὰς Δυτικὰς περιφερείας ὅπου ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀντιδραστικοῦ Κλήρου εἶναι ἀκόμη ὑπολογίσιμος. Θὰ ἦτο λάθος νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ θρησκεία ἤδη ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν χώραν. Ἡ θρησκευτικὴ προκατάληψις ἀκόμη ὑπάρχει. Ὀλίγοι μέσα εἰς τὸν λαόν μας πιστεύουν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἶναι ἐγκάθειρκοι τῶν θρησκευτικῶν δεισιδαιμονιῶν καὶ προκαταλήψεων. Ἀκόμη καὶ μετὰ τῆς νεολαίας ὑπάρχουν θρησκευτικαὶ ἀνατάσεις. Ὑπάρχουν παραδείγματα τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ πηγαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐκτελέσουν θρησκευτικὰς ἀκολουθίας. Κομμουνισμοὺς καὶ θρησκείαν εἶναι κάτι τὸ ἀσυμφίβαστον καὶ ἀδιάλλακτον. Πρέπει αὐτὸ νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν. Διότι δὲν σπανίζει ἡ ἐπιθυμία συνδιαλλαγῆς μετὰ τῆς θρησκείας. Μερικοὶ υἱοθέτησαν τάσιν μὴ Μαρξικήν, μὴ Κομματικήν, δικαιούσαν τὴν θρησκείαν λέγοντες ὅτι τώρα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ δὲν εἶναι μόνον νομοταγεῖς ἀλλὰ καὶ ἔχουν πλήρως ἐκσοβιετισθῇ. Τὰ ἐπιχειρήματα ὅμως αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὸν Μαρξισμὸν ἢ τὸν Κομμουνισμὸν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Πολιτεία ἥλλαξε τὴν ἀντίληψίν της. ... Ἡ θρησκεία εἰς τὴν κοινωνίαν μας παραμένει ὡς ἀντιεπιστημονικὴ, ἀντιδραστικὴ ἰδεολογία».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο μετεφράσθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς πολλὰς ἐφημερίδας ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ. Οἱ «Ἐκκλησιαστικοὶ Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν ἀποσπάσματα αὐτοῦ τὴν 24ην παρελθόντος Φεβρουαρίου. Ἡ ἰδιαιτέρα σημασία τοῦ ἄρθρου τούτου ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι προέρχεται ἀπὸ ἐπίσημον κυβερνητικὴν πηγὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ ποιμαίνουσα Ἱεραρχία τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίζῃ.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ λάμψις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δυνάμεως τὴν ὁποῖαν ἔλαβε ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἀπατηλὴ. Συγκρινομένη μάλιστα πρὸς τὴν δόξαν τῆς χθὲς τὴν ἐκπηδήσαν ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ τὰς φυλακάς, ἀπὸ τὰ κρησφύγετα καὶ τὰ μαρτύρια τῶν διωγμῶν, εἶναι μηδαμινή. Δὲν εἶναι δόξα. Ἰσως οἱ ἱστορικοὶ τὴν χαρακτηρισίσουν ὡς στίγμα καὶ ὡς κηλὶδα διὰ τὴν ὁποῖαν υπεύθυνοι δὲν θὰ θεωρηθοῦν οἱ ποιμαίνοντες ἀλλ' οἱ ποιμαίνοντες, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν θέλοντες καὶ μὴ νὰ γίνουν φορεῖς καὶ ἐρμηνευταὶ τῆς ἐσκεμμένης συγχύσεως καὶ νὰ παρασυρθοῦν εἰς δηλώσεις ἀξιοθρηνήτους. Ἀλλ' ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος πιστεύει καὶ προσεύχεται ἵνα ὁ Κύριος διασώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τὰ στίγματα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς κοσμικότητος καὶ τῆς ἐκδήλου πανσλαβιστικῆς τάσεως πρὸς κατεξουσίαν ἄλλων ἐκκλησιῶν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν μας Πρόβλημα

Ἀρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Γ'. ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

Ταῦτα, τὰ ἀνώτερα, δηλ. Ἐκπαιδευτήριά μας, ὅπως εἴπομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας, πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα θὰ προγυμνάζουν καὶ θὰ καταρτίζουν τοὺς μέλλοντας ἐργάτας καὶ σκαπανεῖς τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἰδεολογίας μας εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ἐκ τούτων εἴπομεν ὅτι ἔχομεν ἤδη τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, διὰ τοὺς ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, διὰ τὰς διδασκαλίσσας τοῦ μέλλοντος. Χρειαζόμεθα ἀκόμη ἓνα, ἢ καὶ περισσότερα Ἑλληνοαμερικανικὰ Κολλέγια, διὰ τὴν δημιουργίαν στελεχῶν, καλῶς κατηρτισμένων Ἑλληνοπρεπῶς καὶ ἐμπεποτισμένων μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἰδεολογίαν, ποὺ θὰ ἀποτελέσουν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν Ἑλληνορθόδοξον ζύμην, ἥτις θὰ ζυμῶνῃ μετὰ τὰ ἰδανικὰ ὅλον τὸ φύραμα τῆς Ὁμογενείας μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοὺς συνεργάτας καὶ τὸ δεξιὸ χέρι τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Διδασκάλων μας.

Ἀλλὰ τί χρειάζονται ἀκόμη τὰ ὑπάρχοντα ἱδρύματα διὰ νὰ ἐξυψωθοῦν εἰς τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὁποῖον ἡ Ὁμογένειά μας ζητεῖ νὰ τὰ ἴδῃ καὶ τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν παιδιῶν μας, ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ζωὴν μας εἰς τὴν μεγάλην μας αὐτὴν Πατρίδα, τὴν Ἀμερικὴν; Τί δὲ πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ πρώτου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Κολλεγίου; Αὐτὰ θὰ ἐξετάσωμεν δι' ὀλίγων εἰς τὴν σημερινὴν θραχεῖαν μελέτην μας.

Α'. ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ ἱδρυμα τοῦτο ἔχει δώσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης 80 καὶ πλέον ἱερεῖς. Ἡ ὑπηρεσία δὲ τὴν ὁποίαν προσέφεραν καὶ προσφέρου οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ ἔθει δέοντως ἤδη ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τὴν Ὁμο-

γένειαν καὶ ἀπὸ τὰς Κοινότητάς μας, αἱ ὁποῖαι περιβάλλουν τοὺς ἱερεῖς τῶν αὐτοὺς μετὰ περισσὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν Σχολήν.

Διὰ τὴν γενομένην μέχρι τοῦδε ἐργασίαν ἐν τῇ Σχολῇ ἀνήκει θεβαίως ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνη θαυτάτη, ἐκ μέρους ὧν μας, εἰς τὸν Παναγιώτατον Πατριάρχην μας, ὁ ὁποῖος ἐφρόντισε διὰ τὴν ἱδρυσιν καὶ τὴν συντήρησίν της κατὰ τὴν πρώτην δωδεκαετίαν τῆς ζωῆς της καὶ εἰς τὸν τέως Σχολάρχην της καὶ νῦν Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Ἀθηνάγοραν, ὁστις εἰργάσθη διὰ τὴν πρόοδόν της μετὰ περισσὸν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν καὶ αὐταπάρνησιν. Ἐπίσης εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε χρηματίσαντας Καθηγητάς αὐτῆς καὶ τοὺς ἥδη ὑπηρετοῦντας ἐν αὐτῇ, διότι εἰργάσθησαν οὗτοι μετὰ αὐταπάρνησιν καὶ, πιστεύοντες εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ, διέθεσαν καὶ διαθέτουν τὰς ὑπηρεσίας των ἢ δωρεάν, ἢ ἀντὶ ἐνὸς εὐτελεστάτου μισθοῦ. Οὐχὶ θεβαίως ὀλιγωτέραν εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε χρηματίσαντας φοιτητάς τῆς Σχολῆς. Ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης μας, θαυμάζων καὶ ἐπαινῶν τὰ πρῶτα αὐτὰ παιδιὰ τῆς Σχολῆς μας, διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Σχολήν, ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ δι' αὐτά, ὅτι τοὺς εἶναι προσωπικῶς θαυτάτα ὑποχρεωμένους καὶ ὅτι ἀπεδείχθησαν στρατιῶται εὐορκοὶ τοῦ καθήκοντος καὶ γνήσιοι ἀπόγονοι Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων. «Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ὑπῆρξε», ἔλεγε, «τὸ ἱερὸν στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐδοκιμάσθη ἡ ἀφοσίωσις τῆς Νέας μας Γενεᾶς εἰς τὰ Πάτρια καὶ τὰς παραδόσεις μας τὰς θρησκευτικάς. Ἡ γενομένη ἐξέτασις ἀπέδειξε αὐτὴν ἱκανὴν νὰ θαστάσῃ εἰς τοὺς ὠμούς της τὰ Ἑλληνορθόδοξα ἰδανικά».

Παρ' ὅλας τὰς γενομένας προόδους ὅμως ἡ Σχολὴ αὕτη, ἐάν πρό-

κηται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν πηγὴν τῆς πνευματικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν μας, ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξελιχθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἀκόμη περισσότερον. Πρέπει νὰ τελειοποιήσῃ καὶ ὁλοκληρώσῃ τὸ πρόγραμμά της καὶ νὰ πλουτίσῃ τὰ πνευματικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν της, διὰ νὰ εἰμφορῇ νὰ κάμῃ ἔτι σοβαρώτεραν καὶ ἐπιστημονικώτεραν ἐργασίαν καὶ νὰ θεραπεύσῃ ἀποτελεσματικώτερον τὴν Ἱεράν Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας.

Ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ Χριστιανοὶ μας ἔμεναν ἱκανοποιημένοι καὶ μετὰ ὀλίγην ἔστω πνευματικὴν τροφήν, διότι εἶχον φερμένα ἀπὸ τὴν πατρίδα, ὁλοζώντανήν τὴν Ὁρθόδοξίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν, μέσα εἰς τὴν ψυχὴν των. Δὲν συμβαίνει τοῦτο ὅμως καὶ μετὰ τὴν Νέαν μας Γενεάν. Τὰ παιδιὰ μας αὐτὰ ἐμορφώθησαν καὶ μορφώνονται εἰς τὰ Χάη Σκούλς καὶ τὰ Κολλέγια τῆς Χώρας μας καὶ ἔτσι ἐκαλλιέργησαν πολὺ τὸν νοῦν των καὶ ἀνέπτυξαν τὸν διανοητικόν των κόσμον, ὥστε νὰ μὴν εἰμποροῦν νὰ μένουν ἱκανοποιημένα μετὰ ὀλίγα στοιχεῖα θρησκευτικῶν γνώσεων. Ὁ Κληρικὸς τοῦ μέλλοντος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς καὶ πνευματικὸς σύμβουλος καὶ διδάσκαλος τῶν παιδιῶν αὐτῶν, πρέπει νὰ εἶναι ἄριστα ἐξωπλισμένος εἰς τὴν Ἐπιστήμην του, ἄριστος γνώστης τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, τέλειος κάτοχος τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἐπιπροσθέτως μετὰ ἀρίστην ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόδια καὶ τὰ προσόντα δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ γίνῃ πραγματικὰ ἀρχηγός, οὔτε καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ζωντανεῖν τῆς Θρησκείας μέσα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν μας καὶ τὴν διαιώνισιν τῶν ἰδανικῶν μας. Τὸ πολὺ-πολὺ ποὺ θὰ κατορθώσῃ εἶναι, νὰ πῆσῃ εἰς μίαν ξηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν τύπων τῆς Θρησκείας μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πολὺ ὀλίγον θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

Ἰδού λοιπὸν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς

όποιους είναι ανάγκη, τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Καθίδρυμα, «ὁ Φάρος ὁ Φωτεινὸς» τῆς Ὁμογενείας μας καὶ «τὸ Προπύργιον καὶ ὁ Ἱερὸς Προμαχὼν τῆς Ἰδεολογίας μας», ὅπως τὸ ὠνόμασεν εἰς ἐκ τῶν μεγάλων καὶ ἐνθουσιωδῶν στρατιωτῶν καὶ ἀγωνιστῶν του, ὁ αἰδεσιμ. δόκτωρ Καλλίμαχος, νὰ ἐξελιχθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ.

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται χρήματα. Τὰ σχέδια διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν τελειοποίησιν ὑπάρχουν. Τὰ μέσα δὲν ὑπάρχουν. Αὐτὰ χρειάζομεθα καὶ αὐτὰ ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Ὁμογένειαν.

Ὁ γράφων τὰς γραμμάς αὐτάς, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ τῆς πείρας του, εἶχε καταστρώσει ἕνα ὠρισμένον σχέδιον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν τῆς Σχολῆς καὶ τὸν καλλίτερον καὶ ἐπιστημονικώτερον καταρτισμὸν τῶν φοιτητῶν της. Κατὰ τὸ σχέδιον αὐτό, ἔπρεπε νὰ ἰδρυθῇ εἰς τὸν περίβολον τῆς Σχολῆς καὶ ἐν Ἑλληνοαμερικανικὸν Γυμνάσιον, τὸ ὁποῖον νὰ λειτουργῇ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἀποτελῇ ἕνα προπαιδευτικὸν καὶ προεργαστικὸν στάδιον καταρτισμοῦ τῶν μελλόντων Ἱεροσπουδαστῶν μας. Ἐὰν πάλιν τοῦτο δὲν ἐφαίνετο σύμφορον ἢ δυνατόν, εἴχομεν τὴν ἰδέαν νὰ προστεθοῦν δύο τουλάχιστον ἔτη φοιτήσεως ἀκόμη, εἰς τὰ ἥδη ὑπάρχοντα 5 τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ὁ σκοπὸς τοῦ σχεδίου τούτου ἦτο διπλοῦς: Πρῶτον νὰ ἐπιτευχθῇ καλλίτερον ὁ γλωσσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς καταρτισμὸς τῶν φοιτητῶν μας καὶ δεῦτερον νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ Ἱδρυμα αὐτὸ ἐπισήμως ὑπὸ τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς Πολιτείας, ὡς τέλειον, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, Ἀνώτερον Πνευματικὸν Ἱδρυμα μὲ δικαίωμα νὰ χορηγῇ καὶ ἀνεγνωρισμένα διπλώματα.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν ὁμως εἰς τὴν Χώραν ταύτην τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Μιχαήλ, τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ δημιουργικοῦ Ἀρχηγοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔδειξε πολὺ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν Σχολὴν μας

καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον μόρφωσιν τῶν τέκνων μας, παρουσιάσθη ἕτερον σχέδιον, ἔτι καλλίτερον καὶ κατὰ πάντα τελειότερον τοῦ προηγουμένου.

Κατὰ τοῦτο, θὰ διατηρήσωμεν τὴν ἥδη ὑπάρχουσαν 5ετῇ Θεολογικὴν Σχολήν, ἀφοῦ προηγουμένως κανονίσωμεν τὸ πρόγραμμά της, ὥστε εἰς τὰ δύο πρῶτα ἔτη, νὰ γίνεται συστηματικὸς καὶ μεθοδικὸς ὁ γλωσσικὸς καταρτισμὸς τῶν φοιτητῶν, εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας, τὴν Ἀγγλικὴν δηλαδὴ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν. Μετὰ τὸ πέραν τῶν σπουδῶν τῶν ὁμῶς εἰς αὐτὴν οἱ φοιτηταὶ μας θὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διὰ νὰ τελειοποιῶν ἐκεῖ τὰς σπουδὰς των καὶ νὰ καταρτίζωνται καὶ καλλίτερον ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ τὸ ἐδέχθημεν ὅλοι οἱ περὶ τὴν Σχολήν μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ ἐνεκοιμήθημεν καὶ ἥδη προσευχόμεθα διὰ τὴν σύντομον ἐφαρμογὴν του.

Πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητά τοῦ σχεδίου αὐτοῦ πάρα πολὺ, τοσοῦτα δὲ μᾶλλον, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς θὰ ἀποθῇ διὰ τοὺς ἀποφοίτους μας ὅχι μόνον ὁ τόπος καὶ τὸ μέσον τῆς τελειοποιήσεως τῶν Ἑλληνορθόδοξων Θεολογικῶν σπουδῶν των, ἀλλὰ καὶ ἡ κολυμβήθρα τοῦ ἀναβαπτισμοῦ των εἰς τὰ Ἱδανικά καὶ τὰς παραδόσεις μας. Εἴμεθα θέβαιοι, ὅτι ἅπαξ τὰ παιδιὰ μας εὑρεθοῦν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος, τῆς Γενετείρας τῶν γονέων των, ἅπαξ θερμανθοῦν ἀπὸ τὸν ζῶπυρον ἥλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Οὐρανοῦ καὶ νοιώσουν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, θὰ κλείσουν στὴν ψυχὴ τοῦς καὶ στὴν καρδίᾳ του ἕνα κομμάτι Ἑλλάδος καὶ Ὁρθοδοξίας, ποῦ θὰ ἀποτελῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ κίνητρον καὶ τὴν πηγὴν ὅλων τῶν σκέψεων καὶ πράξεων των.

Τὸ σχέδιον λοιπὸν ὑπάρχει. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ μέσα λείπουν. Ἡ Σχολὴ μας ἔχει ἀνάγκην κτιρίων περισσοτέρων καὶ οικονομικῶν πόρων ἀφθονωτέρων, διὰ νὰ

καταρτίξῃ καλλίτερον τοὺς φοιτητάς της καὶ νὰ τοὺς κἀνῃ ἱκανοὺς νὰ παρακολουθήσουν πανεπιστημιακὰ μαθήματα ἐν Ἀθήναις, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν τῶν ἀποφοίτων μας εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ ὁποῖα θὰ προστεθοῦν.

Κτίρια χρειάζομεθα ἀκόμη, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, τὰ ἐξῆς:

1). ΕΝΑ ΥΠΝΩΤΗΡΙΟΝ (DORMITORY), διὰ 50 ἕως 60 φοιτητάς. Οἱ ἑκατὸν δέκα σήμερον φοιτηταὶ μας ζοῦν εἰς δωμάτια ἀσφυκτικῶς γεμάτα. Ἐν δὲ μικρὸν ξύλινον οἶκημα, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶναι ἀναμφιβόλως ἀκαταλλήλοτατον.

2). ΜΙΑΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ. Βιβλία καὶ κτίριον. Εἶναι ἀκατανόητον νὰ ὑπάρχῃ Σχολεῖον μὲ ἀξιώσεις Ἀνωτέρου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος χωρὶς Βιβλιοθήκην. Ὅ,τι ἔχομεν ἀπὸ βιβλία καὶ βιβλιοθήκην τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶναι καλὸν ὡς μία ἀρχή, δὲν ἱκανοποιεῖ ὁμως τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς Ἀνωτέρας Θεολογικῆς Σχολῆς.

3). ΕΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ. Οἱ φοιτηταὶ μας ζοῦν θίον περιωρισμένον ἐν τῇ Σχολῇ. Ὡς ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ καὶ ἰδίως νέοι, γεμᾶτοι μὲ ζωὴν, ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἀνάπαυσιν, ψυχαγωγίαν καὶ σωματικὴν ἐξάσκησιν. Ἐχει, βλέπετε, καὶ τὸ σῶμα τὰς ἀνάγκας του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ψυχὴ, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβλέπωμεν.

Τὸ Γυμναστήριον αὐτὸ τὸ ὀνειρεύομεθα μὲ συνδυασμὸν αἰθούσης Διαλέξεων, Συναυλιῶν, Παραστάσεων κλπ., ἐν AUDITORIUM δηλ., τὸ ὁποῖον θὰ προσθήσῃ εἰς τὴν σωματικὴν ἐξάσκησιν καὶ τὴν πνευματικὴν ψυχαγωγίαν καὶ ἀνάπαυσιν.

4). ΕΝ ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΓΗΠΕΔΟΝ διὰ ἐξωτερικὰς παιδιὰς καὶ ἀθλήματα.

5). ΜΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν προφίμων μας. Ἐχομεν τώρα μίαν αἰθουσαν τοῦ Σχολικοῦ Κτιρίου διασκευασμένην εἰς Παρεκκλήσιον, θὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 14)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου

Ίερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἀποδήμιος Ἑλληνισμός

Σήμερον σὰς παρουσιάζω ἕνα τρίτον Ἑλληνα, τοῦ ὁποίου ἡ σταδιοδρομία μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν τοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὑπὸ μελέτην. Εἶναι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος διετύπωσε συστηματικὰ τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ μιᾶς ἰσχυρᾶς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐν Ἀμερικῇ θὰ δικαιωσώμεν τὰς παραδόσεις μας. Καὶ δὲν ἦτο μόνον ἀπλοῦς θεωρητικὸς ὑποστηρικτὴς τῆς γνώμης αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐφήρμοσεν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἰδρυτὴς, μὲ ἄλλους ὁμοιδεάτας του, τῆς παλαιμάχου Κοινότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Βοστώνης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξέλιξις τῆς εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεων ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ἀφιερώνω τὸ παρὸν ἄρθρον μου εἰς αὐτόν.

Εἶναι ὁ Ἡπειρώτης Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος. Εἶχε γεννηθῆ εἰς τὸ Πάπιγγι τῆς Ἡπείρου τὸ 1837. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του εἰς τὸ σχολεῖον τῆς γενετείρας του, ἐφοίτησεν εἰς τὴν περίφημον Ζωσιμαίαν Σχολὴν τῶν Ἰωαννίνων. Κατόπιν ἦλθεν εἰς τὸ κλεινὸν τῶν Ἀθηνῶν ἄστυ, ὅπου διήκουσε μαθήματα εἰς τὴν Νομικὴν καὶ Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Προικισμένος λοιπὸν μὲ φυσικὰ προσόντα καὶ ἐφωτισμένος μὲ τὰς ἀποκτηθείσας γνώσεις ἀπεδόθη εἰς τὸν ἄγωνα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἰδεολογίας. Κατ' ἀρχὰς τὸν θλέπομεν, μόλις 24ετῆ, ἀρχισυντάκτην μιᾶς ἐφημερίδος ποῦ ἔφερε τὸν τίτλον «Ἐθνοφύλαξ». Εἰς αὐτὴν ἔγραφεν ἄρθρα κατὰ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος. Αὐτὸ συνέτελεσεν ὥστε νὰ φυλακισθῇ δύο φορές. Μετὰ τρία ἔτη ἐξεργάγη ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις. Ἐγράφεν ὑπὲρ αὐτῆς πύρινα ἄρθρα. Ὅταν δὲ ἔφθασε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ γνωστὸς διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα SAMUEL GRIDLEY HOWE, ἐσχετίσθη μετ' αὐτοῦ. Τὸσον δὲ ὁ HOWE τὸν ἐξετίμησεν ὥστε ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἀμερικὴν

τὸν προσεκάλεσε καὶ διώρισε βοηθὸν του εἰς τὴν περίφημον Σχολὴν τῶν τυφλῶν εἰς τὴν Βοστώνην. «PERKIN'S INSTITUTE FOR THE BLIND». Ἐδειξε δὲ ὁ Ἀναγνωστόπουλος τόσῃν ἰκανότητά ὥστε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ HOWE τὸ 1876 τὸν διεδέχθη ὡς Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς τὴν ἐτελειοποίησε δὲ ἰδρύσας καὶ τὸ KINDERGARTEN διὰ τὰ μικρὰ τυφλὰ παιδάκια.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχε γίνει γαμβρὸς τοῦ HOWE καὶ ὀλοένα κατέκτα ἐπίζηλον θέσιν μετὰ τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ πνεύματος καὶ τῶν γραμμάτων. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἀπεξένωσεν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά του ἰδεώδη. Ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν εἰς τὰ κατωτέρω τρία σημεία, πολὺ διδακτικά διὰ τοὺς ἀποδήμιους Ἑλληνας. Τὸ πρῶτον ἦτο τὸ οἰκογενειακὸν του περιβάλλον. Ἐκεῖ ἡ Ἑλληνολατρεία του ἔκαμε τοιαύτην κατάκτησιν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ σύζυγός του ἐξέμαθε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἔκαμεν εἰς αὐτὴν λαμπρὰ πατριωτικά ποιήματα. Λάτρης τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐμπνέεται καὶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικόν, πιστεύων ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ ἐκ παραλλήλου θαδίζουν χωρὶς τὴν ἐλαχίστην σύγκρουσιν.

Τὸ δευτέρον σημεῖον ἦτο ἡ φωτεινὴ ἀντίληψίς του περὶ τῆς φυλετικῆς μας ἀλληλεγγύης. Ἐγνώριζεν ὅτι ἐν ἀπὸ τὰ χειρότερα ἐλαττώματά μας εἶναι ὁ υπερβολικὸς ἀτομικισμός. Διὰ τοῦτο συνέλαβε τὴν ἐθνοσωτήριον ἰδέαν πὼς νὰ ἐνώσῃ τοὺς ἀπανταχοῦ εὕρισκομένους ἀποδήμιους Ἑλληνας εἰς μίαν πανελλήνιον ἑνωσιν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἠθέλησεν αὐτοπροσώπως νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ διάφορα ἐθνικοθηρηκευτικά μας κέντρα. Καὶ πράγματι κατὰ τὸ 1896 ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ με τοὺς ἐπισήμους, καὶ κατόπιν ἀφοῦ ἐπε-

σκέφθη τὸν μεγαλεπήβολον Οἰκουμένικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ', κατηυθύνθη εἰς τὴν Ρουμανίαν διὰ νὰ συνεννοηθῇ με τοὺς ἐκεῖ συμπατριώτας του. Ἐκεῖ ἀπέθανε ἀπροσδοκῆτως ἦτο ἄρᾳ γε φυσικὸς θάνατος ἢ δολοφονία, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὑπῆρχεν ἀναβρασμός εἰς τὰ Βαλκάνια ἕνεκα τοῦ Κουτσοβλαχικοῦ ζητήματος, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ θάνατος αὐτὸς ἦτο μεγάλη ἀπώλεια καὶ διὰ τὴν γενέτειραν καὶ διὰ τὴν θετὴν του πατρίδα. Αἱ σπαρεῖσαι ἰδέαι του ἐθλάστησαν καὶ ἐδημιουργήθη μετὰ τὸν θάνατόν του, εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἡ Πανελλήνιος Ἑνωσις. Αὐτὴ ἦτο προάγγελος μεγάλων ὁραματισμῶν. Δυστυχῶς δὲν ἡδυνήθη νὰ διαφύγῃ τὴν ἐξαφάνισιν, διότι ἐπεκράτησε πάλιν ὁ Ἑλληνικὸς ἀτομικισμός. Τὸ πνεῦμα ὅμως αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας δὲν ἔσθυσεν καὶ διὰ τοῦτο ἐξεπήδησαν ἀργότερον ἄλλαι ὁργανώσεις μετ' Ἑλληνοαμερικανικὸν χαρακτῆρα ὡς ἡ AHEPA, ἡ GAPΑ καὶ ἄλλαι.

Τὸ τρίτον σημεῖον τὸ ὁποῖον ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ τοὺς ἀποδήμιους, εἶναι ἡ πεποίθισις τοῦ μεγαλοῖδέατου Ἡπειρώτου, ὅτι μόνον διὰ καλῆς ὁργανωμένης Κοινότητος εἶναι δυνατόν νὰ διαιωισθῇ ἡ ἰδεολογία μας ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο ἄνθρωπος μόνον τῶν λόγων, ἔθηκε τὸ σχέδιόν του εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἱδρυσε τὴν μεγαλάνυμον Κοινότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Βοστώνης. Ἐκεῖ ἐγένετο ὁ συνδυασμός τῆς πίστεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀποδήμων ἀσπάζονται αὐτὴν τὴν ἰδέαν εἶναι οἱ φυλετικοὶ μας σωτήρες. Καὶ ὅσον περνᾷ ὁ χρόνος, ἀντιλαμβανόμεθα καλλίτερον ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐν Ἀμερικῇ εἶναι τὸ ἰσχυρότερον κύτταρον τοῦ ὁργανισμοῦ μας. Μόνον δι' αὐτῆς, καλῶς κατηρτισμένης, θὰ περισωθῇ καὶ ἡ νέα μας γενεά.

Νομίζω ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἀναγνωστόπουλον πρέπει νὰ εἶναι μεγάλη διὰ τὰς ἰδέας αὐτὰς ποῦ εἶχε καὶ διε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελ.)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μεζό-
νος Νέας Ὑόρκης εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκο-
πῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ.
Μιχαὴλ εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην
τῆς μελέτης βιβλίων βοηθούντων τὸν Ἱερέα εἰς τὴν
ἐσωτερικὴν του ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πνευ-
ματικῶν του καθηκόντων. Ἡ συζήτησις ἀπέδειξεν
ὅτι ὀλίγα εἰς τὰς ἡμέρας μας βιβλία πνευματικοῦ
περιεχομένου, δυναμένου νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν πνευ-
ματικὸν ἀνεφοδιασμὸν τοῦ Κληρικοῦ κυκλοφοροῦν.
Πάντως ὅμως ἡ μελέτη ἔστω καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων
μετὰ τῆς τακτικῆς μελέτης τῶν Ἀγίων Γραφῶν δύνα-
ται κάλλιστα νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν πνευματικὸν ἀνε-
φοδιασμὸν τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἱα-
τροὶ καὶ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ φιλόλογοι διηνεκῶς ἀνε-
φοδιάζουν τὰς γνώσεις των διὰ μελέτης βιβλίων τῆς
ειδικότητός των. Ἡ ἰδία ἀνάγκη καὶ μάλιστα ἀπεί-
ρως ἐπιβεβλημένη πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τοὺς
Κληρικούς, οὕτως ὥστε νὰ προστρέχουν εἰς τὰ πνευ-
ματικὰ βιβλία καὶ διὰ τὰ ἔργα τῶν Ἀγίων Πατέ-
ρων καὶ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν με-
λέτην τῆς ὁποίας θὰ ἐξέρχονται ἀνεφοδιασμένοι
πνευματικῶς. Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὡς Ἀρχι-
επίσκοπος Ἀμερικῆς δὲν παρέλειπε ἐπαναλαμβάνων
εἰς τοὺς Κληρικούς του ὅτι ἀναγινώσκων ἐπανειλημ-
μένως τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀνεκάλυπτε νέα πράγματα
ἄγνωστα πρὶν, νέας ιδέας καὶ διδάγματα τὰ ὁποῖα
δὲν εἶχαν προσελκύσει τὴν προσοχὴν του. Ἡ πηγὴ
τοῦ πνευματικοῦ ἐφοδιασμοῦ εἶναι προσιτὴ εἰς ὅλους.
Εἶναι ἡ Ἀγία Γραφή. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προστρέχω-
μεν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτὴν ἔργα τῶν Πατέ-
ρων τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ ἐπιτυγχάνωμεν πλήρως
εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ πνευματικοῦ μας ἀνεφοδια-
σμοῦ.

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερι-
κῆς ἀπασχόλησεν ἐσχάτως τὸν Καθηγητικὸν Σύλ-
λογον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν. Καθ' ἃ ἀνεκοινώθησαν δι' ἐπιστολῶν πρὸς
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς,
οἱ Φοιτηταὶ αὐτῆς θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐγγρά-
φονται εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν
Ἀθηνῶν, ὅπου μετὰ διετεῖς σπουδὰς καὶ ἐπιτυχεῖς
ἐξετάσεις θὰ ἐξέρχονται μετὰ διπλώματος Θεολογι-
κοῦ. Ἀναμφιβόλως ἡ ἀπόφασις αὕτη τιμᾷ καὶ τὴν
Σχολὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διότι ἤρχισε νὰ ἀναγνω-
ρίζεται ἡ Ἀκαδημαϊκὴ τῆς δυνάμει καὶ ἀξία, ἀλλὰ
καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῶν Ἀθηνῶν, ἀναγνωρίσαντας

τὴν ἀνάγκην πνευματικῆς συναντιλήψεως πρὸς ἴδρυ-
μα ἀγωνιζόμενον νὰ προετοιμάσῃ τὸν Ἱερὸν Κλήρον
τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπολύ-
τως ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετηθῇ μετ' ἐπιτυχίας πνευ-
ματικῶς διὰ στελεχῶν ἀγνοούντων τὴν γλῶσσαν τοῦ
τόπου, τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς καὶ τὴν νοοτροπίαν
τῆς Ἀμερικανοελληνικῆς γενεᾶς. Αὐτὰ ἀκριβῶς δι-
εῖδεν ὁ τέως Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἠγωνίσθη μετὰ τοῦ
τέως Διευθυντοῦ αὐτῆς, τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ
τῆς Ἐφορείας διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνα-
τὸν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν καὶ πρόοδον αὐτῆς.
Ἐναπόκειται τώρα ἡ Σχολὴ εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδια-
φέρον τοῦ ὁποῖον ἐξεδήλωσεν ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος,
καρπὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁποῖου εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ μέ-
ρους τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εὐγενὲς χειρονο-
μία.

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πε-
ριήχθη ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῶν Κοινοτήτων ὁ
καθιερωμένος δίσκος τοῦ Πάσχα προωρισμένος διὰ
τὴν συντήρησιν τοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Λαὸς μας καλ-
λιεργηθεὶς ἀπὸ ἐτῶν ἀναγνωρίζει καθήκον του ἱερὸν
τὴν πρόθυμον προσφορὰν του εἰς τὸν δίσκον τοῦτον.
Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἤρχισαν ἤδη νὰ
καταφθάνουν τὰ ἐμβάσματα ἐκ μέρους τῶν Κοινο-
τήτων. Παρατηρήθη ὅμως ὅτι μερικαὶ Κοινότητες
ἀναβάλλουν τὴν ἀποστολὴν τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ.
Ἐχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν Σεβασμιωτάτου κ. Μιχαὴλ ὅτι δέον νὰ
ἀποσταλοῦν τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ
νὰ ἐμβασθοῦν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τηλεγραφικῶς,
εἶναι θέβαιον ὅτι ὅλοι οἱ Ἱερεῖς θὰ συντελέσουν ἵνα
τὰ συλλεγέντα ποσὰ ἀποσταλοῦν τὸ ταχύτερον. Αἱ
ἀνάγκαι τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι
πολλαπλαῖ καὶ γνωσταί, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ
ἀναγράφονται. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πασχαλινὸς δι-
σκος προορίζεται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Πατριαρ-
χείου εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς
ταχείας ἀποστολῆς τῶν εἰσπραχθέντων.

Η ΠΑΤΜΙΑΣ ΣΧΟΛΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἐν συνεννοήσει μετὰ
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἐν Πάτμῳ
ὑπαγομένης εἰς Αὐτὸ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου ἤρχισεν ἐφαρμόζουσα σχέδιον οἰκοδο-
μῆς κτιρίων παρὰ τὸ Σπήλαιον τῆς Ἀποκαλύψεως
καὶ ἐπὶ τῶν ῥερεπιῶν τῆς παλαιφάτου Πατριάδος
Σχολῆς, μιᾶς τῶν μεγάλων Σχολῶν τοῦ δούλου Γέ-
νους. Ἦδη αἰθουσαὶ τινὲς ἤρχισαν λειτουργοῦσαι
ὡς διδασκτήρια καὶ κοιτῶνες. Τὸ πρόβλημα ὅμως τῆς
συμπληρώσεως τοῦ κεντρικοῦ συμπλέγματος προσ-
κρούει εἰς τὴν ἑλλειψιν οἰκονομικῶν πόρων. Διὰ τοῦ-

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ἡ Χριστιανικὴ Αἰσιοδοξία

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἀδελφοί, ἔχομεν Ἀρχιερέα μέγαν ὁ ὁποῖος εἰσεχώρησεν ἤδη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ἄς κρατοῦμεν λοιπὸν τὴν πίστιν μας. Διότι ὁ Ἀρχιερεὺς ποὺ ἔχομεν μπορεῖ νὰ πονέσῃ μαζί μας εἰς τὰς ἀδυναμίας μας. Διότι ὁ Ἰδιος ἐδοκιμάσθη εἰς ὅλα, ὅπως ἡμεῖς, χωρὶς ὅμως νὰ ἀμαρτήσῃ. Ἄς πλησιάζωμεν λοιπὸν τὸν θρόνον τῆς χάριτος μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἀάβωμεν τὸ ἔλεός Του καὶ ὅτι θὰ εὐρώμεν χάριν πρὸς βοήθειάν μας στὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης μας.

Κάθε Ἀρχιερεὺς διαλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ διορίζεται διὰ νὰ ἐκτελῇ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν. Διὰ νὰ προσφέρῃ τὰ δῶρα τῶν καὶ τὰς θυσίας τῶν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν των. Ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ ἐξ ἀγνοίας πλανῶνται φέρεται μετὰ ἐπιείκειαν. Διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος γνωρίζει ὅτι σηκώνει ἀδυναμίας. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ φεῖλει, ὅπως προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν του ἀμαρτιῶν. Καὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν δὲν τὴν λαμβάνει κανεὶς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, παρὰ μόνον ἐκείνος ποὺ καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅπως ὁ Ἀαρών. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε μετὰ τὴν Ἀρχιερωσύνην ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλ' ἐκεῖνος ποὺ τοῦ εἶπε: «Εἶσαι υἱός μου ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα». Ἡ ὥς εἶναι γραμμένον κάπου ἄλλου: «Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα τῆς σειρᾶς τοῦ Μελχισεδέκ». (Παρά-

φρασις ἐπιστολῆς πρὸς Ἑβραίους, κεφ. 4, 14—5,6).

Εἰς τὴν περικοπὴν αὐτὴν τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, δίδει εὐκαιρίαν ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος εἰς τοὺς ἀναγνώστας του νὰ μελετήσουν τὴν ἑκτασὶν τῆς χριστιανικῆς αἰσιοδοξίας.

Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι πράγματι ἡ πηγὴ τῆς ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας. Διότι σκοπὸς καὶ ὑπόθεσις του εἶναι ἡ ἀνασύνταξις τῶν ἀνθρωπίνων διαθέσεων καὶ ἡ κατεύθυνσις καὶ χειραγωγία τῆς ζωῆς μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς θείας χάριτος. Ἐὰν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καθωρίζετο τὸ σπουδαιότερον χαρακτηριστικὸν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας αὐτὸ θὰ περιελαμβάνετο εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωποκεντρικὴ θρησκεία.

Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἡ οὐσία καὶ τὸ θέμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται ἀνθρώπος. Πρὸς αὐτὸν ὁμοιεῖ ὁ Θεός. Αὐτόν, «τὸ πλανηθὲν πρόβατον» ζητεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπεμακρύνθη. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὴν θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέπεσε. Αὐτὸν προσπαθεῖ νὰ ἐπενδύσῃ μετὰ τὴν στολὴν τὴν πρώτην. Αὐτὸν σκοπεῖ

νὰ ἐλαφρώσῃ καὶ νὰ ἀποκαθάρσῃ ἀπὸ τὰ στίγματα καὶ τὴν ἐνοχλήν τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ διδάξῃ, νὰ διαφωτίσῃ, νὰ πλουτίσῃ μετὰ ἰδεῶς καὶ μετὰ αἰσθήματα ἀνώτερὰ. Αὐτὸν ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὰ ὕψη ἀπὸ τὰ ὁποῖα δι' αὐτὸν καὶ μόνον κατῆλθε.

Ἡ περιγραφὴ αὐτὴ ποὺ εἶναι θγαλμένη ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια τί παρουσιάζει; Παρουσιάζει τὸν Θεὸν σκεπτόμενον τὸν ἀνθρώπον. Ἐκθέτει τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ νόημα τοῦ σχεδίου τούτου: Ἐκεῖνος ποὺ θὰ διαισθανθῇ ὅτι ἡ ζωὴ του καὶ τὸ μέλλον του εἶναι ἀντικείμενον τῆς σκέψεως τοῦ Θεοῦ: Ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ σκεφθῇ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν τοῦ ἀναγνωρίζει ὁ Κύριος, ὅταν τὸν ὀνομάξῃ φίλον καὶ ἀδελφόν Του, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὴν ὑπαρξίν του δονισμένην ἀπὸ τὰ σκιρτήματα χαρᾶς ἀληθινῆς, ἐλπίδος θεθείας, ἐξασφαλίσεως αἰωνίας.

Αὕτη εἶναι ἡ ἑκτασίς τῆς Χριστιανικῆς αἰσιοδοξίας. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἀπόστολος εἰς τὴν περικοπὴν τὴν παρουσιάζει ἐκδηλότερον. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Χριστιανῶν ἔκαμε κάποτε μίαν δήλωσιν. Ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ εἶναι μαζί μετὰ τοὺς φίλους Του μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Δὲν ἔζησε μόνον διὰ νὰ διδάξῃ, νὰ νικηθῇ καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Ἀπέθανε διὰ νὰ νικήσῃ καὶ νὰ σώσῃ. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ζήσῃ. Ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν Του τὴν ἀπηλλαγμένην ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον, ἐκεῖνοι ποὺ μετὰ τὴν πίστιν των ἐπῆραν τὴν ἐξουσίαν «τέκνα Θεοῦ γενέσθαι».

Δὲν εἶναι λοιπὸν μόνοι οἱ Χριστιανοί. Ἐχουν τὸν Ἀρχιερέα τὸν Μέγαν, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐκεῖνον ποὺ ἀνῆλθε εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὡς Θεὸς ἀλλὰ καὶ μετὰ θεοῦ μετὰ τὴν ἀνθρωπίνην Του ὑπόστασιν. Αὐτὸς εἶναι ὁ προστάτης των, ὁ Μεσίτης των, ὁ ἐνισχυτὴς των. Αὐτὸς γνωρίζει τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν. Διότι ἐγενε ἕνας ἀπὸ μᾶς. Ἐγνώρισε τὴν κακοπέραςιν.

το τόσο τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅσον καὶ ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς δι' ἐπισήμων γραμμάτων παρακαλοῦν τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Δωδεκανησίους νὰ ἔλθουν ἄρωγοι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἔργου τῆς Πατριάδος Σχολῆς, ἡ ὁποία ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν ἐξεπαιδεύσεν μεγάλους ἀνδρας τοῦ Γένους, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἤρchiσε, χάρις εἰς τὰς θυσίας τῶν Μοναχῶν τῆς Πάτμου, ἐκπαιδεύουσα τελείως δωρεάν, νέους προερχομένους ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς κυρίως Ἑλλάδος, διὰ τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος. Πάντες οἱ Δωδεκανήσιοι καλοῦνται νὰ κάμουν τὸ καθήκον των ἀπέναντι τοῦ ἰδρύματος τούτου.

Ἐδοκίμασε τὴν ἀγωνίαν. Ἐλούσθη μὲ δάκρυα. Ἀντιμετώπισε πειρασμοὺς χωρὶς νὰ γίνη θύμα παρασυρμοῦ καὶ καταπτώσεως. Περιεβλήθη τὴν ἀσθενειάν μας. Δὲν ἀπώθησε τὴν εὐτέλειαν τῆς φύσεώς μας ἀλλὰ τὴν ἐπῆρε μαζὺ Του ἀπηλλαγμένην, θεραπευμένην, ἐξηγνισμένην, πρότυπον καὶ παράδειγμα τοῦ μέλλοντός μας.

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο χαρὰς αἰτία; Αὐτὸ εἶναι τὸ γεγονός που κάνει τὸν Χριστιανισμόν θρησκείαν λυτρώσεως καὶ ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα ὅτι Ἐκεῖνος που ἐνδιαφέρεται δι' ἡμᾶς γνωρίζει τὴν πικρίαν τοῦ πόνου μας γίνεται πηγὴ θάρρους καὶ δυνάμεως εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ὁ Ἀπόστολος περιγράφει τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα, τὸν προστάτην καὶ Μεσίτην μας ὡς δυνάμενον νὰ συμπαθήσῃ. Συμπαθῶ σημαίνει συμπάσχω. Γνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι μόνον ἡ προσωπικὴ μας δοκιμασία μπορεῖ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νόημα τῆς συμπαθείας. Γιὰ νὰ συμπαθήσωμεν πρέπει οἱ ἴδιοι ἐκ πείρας νὰ γνωρίσωμεν τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τὸ θῆμα τοῦ πόνου. Μπορεῖ κανεὶς ἀληθινὰ νὰ συμπονέσῃ μὲ κάποιον που ἔχασε τὴν γυναῖκα ἢ τὸ παιδί του. Ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνος που ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀπώλειαν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸν πόνον του καὶ νὰ συμπαθήσῃ μὲ αὐτὸν πραγματικά. Μπορεῖ νὰ συγκινηθοῦμεν ἀπὸ τὴν ἐπώδυνον κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριξε ἄρρωστον καὶ κατάκοιτον ἕνα ἀσθενὴ ἀνίατος ἀσθένεια. Ἀλλ' οὐδέποτε θὰ μπορέσωμεν νὰ συμπαθήσωμεν μαζὺ του ὅσον ἐκεῖνος που ζῇ μέσα του τὸ καμίνι τῆς ἰδίας δοκιμασίας. Μόνον ὁ πτωχὸς γνωρίζει νὰ συμπαθῇ μὲ τὸν πτωχὸν ὁσηδῆποτε καὶ ἂν εἶναι πρὸς τὸν πτωχὸν ἢ προσφορὰ τοῦ πλουσίου. Μόνον ὁ γέρος μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ γέρο παρ' ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν περιποιήσεις τοῦ νέου. Μόνον οἱ γονεῖς μποροῦν νὰ καταλάβουν τὼν γονέων τὴν χαρὰ καὶ τὴν θλίψιν. Παρ' ὅλην τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας μας, παρ' ὅλην τὴν λεπτότητα τῶν αἰσθημάτων

μας, παρ' ὅλην τὴν εὐγενῆ μας διάθεσιν, μόνον ὅταν μαθητεύσωμεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ πόνου μποροῦμεν νὰ συμπαθήσωμεν ἀληθινὰ μὲ τοὺς ἄλλους.

Εἶναι γεγονός ὅτι λυπούμεθα τὰ ζῶα. Προσπαθοῦμεν νὰ τὰ βοηθήσωμεν. Ἐπινοοῦμεν τρόπους καὶ μεθόδους διὰ νὰ διαγνώσωμεν τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας των. Ἡνοίξαμεν καὶ δι' αὐτὰ νοσοκομεῖα μὲ γιατροὺς καὶ φάρμακα. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προσπαθοῦμεν ποτὲ δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ βάθος τοῦ πόνου τῶν ἀλόγων ἀδελφῶν μας. Διὰ νὰ τὰ καταλάβωμεν πρέπει νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν θέσιν των, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς των. Παρ' ὅλον τὸν οἰκτὸν μας πρὸς τὰ κατώτερα ἀπὸ μᾶς αὐτὰ πλάσματα, παρ' ὅλην τὴν προσπάθειαν πρὸς βοήθειάν των, παραμένομεν ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμον των. Μᾶς εἶναι ξένον τὸ θίωμά των. Θὰ παραμένει αἰνίγμα καὶ μυστήριον ἡ σιγὴ τῶν ἔκφρασις τῶν αἰσθημάτων των.

Ἀλλ' ἐκεῖνο που ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν νὰ κάμωμεν ὑπὲρ τῶν κατωτέρων μας τὸ ἔκαμε πρὸς χάριν μας ὁ Ἀνώτερός μας. Κατέθηκε ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἐπίπεδόν μας. Ἐζῆσε τὴν ζωὴν μας. Ἐχάρη τὴν χαρὰ μας. Ἐγεύθη τὴν λύπην μας. Ἐδοκίμασε τὴν ἀδυναμία καὶ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὴν ἀγωνίαν μας. Ἀντιμετώπισε τὰ προβλήματα μας. Ἐγνώρισε κατὰ βάθος τὸν κόσμον τῶν αἰσθημάτων μας, τῶν ἐνθουσιασμῶν μας, τῶν θιωμάτων μας. Ἀνέλυσε τὴν σύνθεσιν τῶν ἀντιφάσεων μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι εἰς θέσιν νὰ πονέσῃ τὸν πόνον μας. Αὐτὸ τὸ γεγονός ἀναλύει ὁ Ἀπόστολος εἰς τοὺς ἀναγνώστας του διὰ νὰ γεμίσῃ τὴν ψυχὴν των μὲ ἀληθινὴν χαρὰν, μὲ τὴν Χριστιανικὴν αἰσιοδοξίαν, διὰ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ μὴ διστάζουν νὰ πλησιάσουν τὸν θρόνον τῆς χάριτος ζητοῦντες τὴν βοήθειαν καὶ τὰ ἑλέη του.

Ἀλλ' ἂν τὴν ἀπόκτησιν αὐτὴν τῆς κατωτέρας ἐμπειρίας, τῆς ὁμοιοπαθείας μὲ τὸν ἄνθρωπον, τὴν ἐπλήρωσεν ὁ Κύριος μὲ σταυρικὴν

θύσιαν, τότε πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῇ ἀπὸ μέρους μας ἡ ἐκτίμησις τῆς θυσίας αὐτῆς;

Ρίξε λίγο ψωμί ἢ ἕνα κόκκαλο, ἢ χάϊδεψε ἕνα σκυλί. Περιποιήσου ἕνα ζῶο, ἐπὶ παραδείγματι ἕνα ἄλογο ἢ κάποιον ἄλλο. Θὰ δῆς ὅτι θὰ ἐκδηλώσῃ μὲ τὸν τρόπον που εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκφράζῃ τὴν χαρὰν του. Ὑπάρχουν περιπτώσεις ζῶων που ἐνθυμοῦνται ἐπὶ πολὺ τὴν καλωσύνην καὶ τὴν περιποίησιν που τοὺς ἐδείχθη ἀπὸ μέρους μας.

Ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς περιποιήθη ἀπλῶς διὰ νὰ παύσῃ. Δὲν μᾶς εὐηργέτησε μόνον. Ἐγίνε ἕνας ἀπὸ μᾶς. Κατέθηκε εἰς τὸ ἐπίπεδόν μας διὰ νὰ τὸ ἀνωτεροποιήσῃ, διὰ νὰ τὸ χειραγωγήσῃ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πνευματικοῦ του προορισμοῦ. Δὲν εἶνε τοῦτο αἰτία εὐγνωμοσύνης. Δὲν εἶναι τοῦτο γεγονός ἐγκαυχίσεως; Δὲν εἶναι θάσις ἀληθινῆς αἰσιοδοξίας; Ἀλλ' ἡ σπουδαιότης τῆς αἰσιοδοξίας αὐτῆς δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἱστορικότητος τῆς ἀλλ' εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν ἀξιοποίησιν τὴν ὁποῖαν θὰ φανερώσωμεν μὲ τὴν ἐμπρακτον εὐγνωμοσύνην μας.

Πολλὰ μᾶς λέγουν οἱ κοινωνιολόγοι καὶ βιολόγοι διὰ τὸν θηματισμόν μας μέσα εἰς τὸν πολιτισμόν, διὰ τὴν ἐξέλιξιν που δείχνει ἡ σκέψις μας, διὰ τὸ ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον σιγὰ-σιγὰ ἀνεβαίνομεν. Ἀλλὰ ἂν συγκρίνωμεν τὰς ἐπαγγελίας τῶν κοινωνιολόγων καὶ τῶν βιολόγων μας μὲ τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ που ἡ θύσις καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐπέτυχε διὰ κάθε χριστιανόν, τότε βλέπομεν τὴν διαφορὰν. Οἱ κοινωνιολόγοι μὲ τὴν προγνωστικὴν τῶν στατιστικῶν καταλήγουν εἰς θεωρίας που δείχνουν πολλὰκις τὸ ἀναπόφευκτον τοῦ πολέμου. Ὁ ἄνθρωπος μέσα εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς των εἶναι μία μονὰς ἀσήμαντος, που μαζὺ μὲ ἄλλους γίνεται μᾶζα, κινουμένη ἀσκόπως ἢ ὡς τὴν περιγράφουν οἱ ψυχολόγοι, κατευθύνεται ἀπὸ πρωτόγονα νομαδικὰ ἐνστικτα, κληρονομία τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐπιβιώσεως, ἀγῶνος που ἀντι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελ.)

Ἡ Νεολαία μας καὶ ἡ Θρησκεία

Πρεσβ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΕΑ

Ἐκεῖνοι ποὺ βλέπουν ἐνώπιόν των τὰς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος, φροντίζουν καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν πρόοδον τῆς Νεολαίας μας. Τοῦτο ἀσφαλῶς εἶναι τὸ πρόγραμμα ὅλων τῶν Κοινοτήτων μας, ἀσχετῶς ἂν καμμιά φορά, ἢ ἔλλειψις μεθοδικότητος εἰς τὴν ἐργασίαν, παρουσιάζει μίαν Κοινότητα ὡς ἀδιάφορον εἰς τὸ ζήτημα τῆς Νεολαίας.

Ἄν καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν τρίτην γενεὰν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διότι μεγάλο μέρος τῶν μεταναστών ἔχει εὐλογηθῇ μετ' ἐγγονάκια, ἐν τούτοις ὅταν ὁμιλοῦμε διὰ τὴν Νεάν Γενεὰν ἐννοοῦμεν τὰ πρῶτα παιδιὰ τῶν μεταναστών, εἰς τὴν ὁποίαν κατηγορίαν ἀνήκομεν πολλοί.

Ἴσως ν' ἀκουσθῇ ὀλίγον τολμηρόν, ἀλλ' εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἔνα πολὺ μεγάλο μέρος τῆς γενεᾶς αὐτῆς ἐμεγάλωσε, ἠνδρώθη καὶ ἀπεκατεστάθη μετ' ἐλαχίστην θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον ὀλίγον σώζει τὴν κατάστασιν, εἶναι ἡ κληρονομία τῆς εὐσεβείας ἀπὸ τοὺς γονεῖς.

Τὸ γεγονὸς τῆς ἐλλείψεως θρησκευτικῆς μορφώσεως πρῶτιστως θαρύνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν ἴσως εἰς θέσιν, νὰ διδάξουν, διότι δὲν ἐδιδάχθησαν. Βαρύνει ὅμως τὴν Ἐκκλησίαν, διότι δὲν προέβλεψε. Ὅπως ἦλθον οἱ πρῶτοι μετανάσται εἰς τὴν Ἀμερικὴν προσωρινῶς διὰ τὰ θελτιῶσιν τὴν οἰκογενειακὴν τους ζωὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔτσι ἦλθε καὶ ἡ Ἐκκλησία, μετ' προσωρινὰ μέτρα, νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν προσωρινὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ τὰ χρόνια πέρασαν πολὺ γρήγορα. Χωρὶς σχεδὸν νὰ τὸ καταλάβουμε τὸ ἀνθοκήπιον τῶν Κοινοτήτων μας ἐγένετο ἀπὸ ὥμορφα λουλούδια τῆς Νεᾶς Γενεᾶς. Ὅσα παιδιὰ ἐστάλησαν εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ Σχολεῖο κατάρθωσαν τὸ πολὺ-πολὺ νὰ μάθουν ὀλίγες ἱστορίες ἀπὸ τὴν Πα-

λαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην, ἱστορίες τὲς ὁποῖες ἐλάχιστα ἐνθυμοῦνται. Εἰς αὐτὸ συνίστατο ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις τῶν νέων καὶ νεανίδων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα τόσα παιδιὰ ποὺ δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ καὶ δὲν ἔμαθαν οὔτε αὐτὲς τὲς ἱστορίες.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγνοίας αὐτῆς ἦτο ὅτι ἐντρέποντο σχεδὸν τὰ παιδιὰ νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἦσαν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅταν οἱ φίλοι των εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Πανεπιστήμια ἐκαυχῶντο διὰ τὴν Ἐκκλησίαν των. Ἐκαυχῶντο δικαίως, διότι εἶχαν μάθει διὰ τὴν πίστιν των, ἐπῆγαν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὑπῆρχον βιβλία ἐν ἀφθονίᾳ διὰ τὴν ἀγωγήν των, ἐγίνοντο τακτικὲς διαλέξεις καὶ ἄλλα παρόμοια γιὰ τὴν οἰκοδομήν των. Ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ Ἐκκλησίες αὐτὲς εὐρίσκοντο ἐδῶ ἀπὸ αἰώνων.

Καὶ ὅταν τὸ πλεῖστον τῆς Νεᾶς Γενεᾶς εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἀθηναγόρας. Τότε ἤρχισε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἰδρυσιν Κατηχητικῶν Σχολείων. Μεγάλην ὥθησιν ἔδωκε ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πόμφρετ ποὺ ἰδρύθη τὸ 1937. Μετ' τὴν ἐγκατάστασιν τυπογραφείων ἐκεῖ κατάρθωσεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ μας νὰ διανεμῇ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπολύτως δωρεὰν χιλιάδας ἀντίτυπα θρησκευτικῶν βιβλίων διὰ τὰ Κατηχητικὰ μας Σχολεῖα. Καὶ ἔτσι κατεστρώθη σύστημα διὰ τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν μας, ἀσχετῶς ἂν τὸ διέκριναν φαινομενικαὶ ἐλλείψεις. Ἐκτὸς τούτου ἐγράφησαν ἀρκετὰ βιβλία ἀπὸ διακεκριμένους Κληρικούς μας εἰς τὰς δύο γλώσσας. Ἦρχισαν νὰ γίνωνται θρησκευτικὰ διαλέξεις καὶ κηρύγματα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ὠφελήσουν τὴν Νεολαίαν.

Δὲν ὑπάρχει σήμερον δικαιολο-

γία νὰ μὴ γνωρίζῃ ὁ νέος ἢ ἡ νέα τὴν ἀθάνατον Ὁρθόδοξον πίστιν μας, διότι τὰ μέσα πρὸς ἐκμάθησιν, εἶναι πολλὰ.

Ἐκεῖνο ποὺ θεωρεῖται ἡ μεγίστη καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη εἶναι τὰ παιδιὰ νὰ κατηχοῦνται διηλεκῶς, οὕτως ὥστε ν' ἀγαπήσουν τὴν Μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν Ὁρθόδοξον, ποὺ ἔχει κρατήσῃ ἀκέραιον καὶ ἀνόθευτον τὴν πίστιν τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρωτίστως ἐργάζονται τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, τὰ ὁποῖα λίγο ἢ πολὺ κρατοῦν τὰ παιδιὰ ἕως τὸ 17 ἢ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν χρειάζεται τὸ παιδί διαπαιδαγώγησιν, διότι τότε ἀρχίζει καλῶτερα νὰ κατανοῇ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας, οὕτως ὥστε αἱ ξένες προπογάνδες, καὶ αἱ ἀθεϊστικὲς ἰδέες ποὺ κυκλοφοροῦν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα νὰ μὴ τὰ ἐπηρεάζουν. Εἰς τοὺς Συλλόγους τῶν νέων καὶ νεανίδων γίνονται θρησκευτικὰ διαλέξεις τὲς ὁποῖες πρέπει νὰ παρακολουθοῦν διότι πολὺ ὠφελοῦνται. Ἐφ' ὅσον δέ, ὅπως εἶπαμε ὑπάρχουν τόσα βιβλία, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δὲν εἶχαμε πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ποὺ μποροῦν νὰ μάθουν τόσα πράγματα, καὶ κατόπιν μέσῳ τοῦ ἱερέως νὰ λύωνται τελικῶς αἱ παρουσιαζόμενες ἀπορίες των.

Ἐξαρτᾶται λοιπὸν κατὰ μέγιστον μέρος ὁ καταρτισμὸς τῆς Νεολαίας μας ἀπὸ τὴν ὠθησιν καὶ παρακολούθησιν τῶν γονέων καὶ ἀπὸ τὰς μεθοδικὰς ἐνεργείας τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν νέων. Ὅταν οἱ τρεῖς αὐτοὶ παράγοντες συνεργασθοῦν τότε ἡ Ἐκκλησία θὰ εὐφραίνῃ τὴν ψυχὴν τῶν νέων μας διότι θὰ ἀκούγεται εἰς αὐτὴν ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς, ποὺ εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερα πάσης γλώσσης. Τότε μόνον ἡ ζωὴ θὰ εἶναι πειὸ ὡμορφη καὶ θὰ ἀξίζῃ νὰ τὴν ζοῦμε.

**ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ**

Ἑκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀναχωρήσας σιδηροδρομικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφίχθη τὴν 13ην Ἀπριλίου ὁ Σεβ. Ἀρχ. ἡμῶν κ. κ. Μιχαήλ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου αὐτοῦ Ἱερολ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη εἰς Νητρόιτ ὅπου ἐπεσκέφθη μερικὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδέχθη πολλοὺς ἐκ τῶν συμβούλων τῶν διαφόρων Κοινοτήτων. Τὸ ἐσπέρας προήδρευσε συνεδρίασεως ἀποτελουμένης ἐκ πολλῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων. Τὴν 14ην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ὠμίλησεν.

Τὴν 15ην ἀφοῦ προέστη εἰς κηδεῖαν Ρώσσου Ἱερέως ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πόλεως, μετέβη κατόπιν εἰς Πόντιακ καὶ ἐπεσκέφθη τὴν ἐκεῖ εὕρισκομένην ἑλληνικὴν Κοινότητα.

Τὴν 16ην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

Τὴν 17ην μεταβαίνων εἰς Κλήβελαντ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλήν. Κοινότητα τῆς πόλεως Τολήντω. Περί τὴν ἐσπέραν ἀφίχθη εἰς τὸ Κλήβελαντ ὅπου καὶ ὠμίλησεν ἐπὶ μακρὸν κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος.

Τὴν 19ην μεταβαίνων ἀπὸ Κλήβελαντ εἰς Ρέντιγκ ἐπεσκέφθη τὰς δύο Ἑλλ. Κοινότητας τοῦ Πίττσμπουργκ καὶ περὶ τὴν ἐσπέραν ἀφίχθη εἰς Ρέντιγκ.

Τὴν ἐπομένην ἐπεσκέφθη τὸν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εὕρισκόμενον Κυβερνήτην τῆς Πενσυλβανίας καὶ ἀργότερα ἀπήντησε μῆνυμα ἀπὸ Ραδιοφώνου. Τὴν ἐσπέραν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τῆς ΑΗΕΡΑ ὅπου καὶ ὠμίλησεν Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστί.

Τὴν 21ην ἐπεσκέφθη τὸν Δήμαρχον Ρέντιγκ, Πα., μετὰ τοῦ ὁποῖου ὠμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφώνου.

Τὸ ἐσπέρας ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Ρέντιγκ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅπου καὶ ὠμίλησεν.

Τὴν 22αν μεταβαίνων εἰς Φιλαδέλφειαν ἐπεσκέφθη τὰς Ἑλληνικὰς Κοινότητας Γουίλμινγκτον, Δελ., καὶ Τσέστερ, Πα., εἰς τὴν δευτέραν ἐτέλεσεν τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, ὅπου καὶ ἐκήρυξεν τὸν Θεῖον λόγον.

Τὴν 23ην ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Φιλαδελφείας ὅπου καὶ ὠμίλησεν.

Τὴν 24ην ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα ἀπεφασίσθη ἡ διαίρεσις τῆς Μητροπόλεως Δέρκων εἰς Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐπεκτεινομένης ἀπὸ τὸν Ἅγιον Στέφανον μέχρι τοῦ θάθους τοῦ Βοσπόρου. Τὸ μὲν Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἐπαρχίας θὰ τιτλοφορεῖται μὲ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῶν Δέρκων, τὸ δὲ Δυτικὸν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ρηγίου. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβε χώραν ἡ ἐκλογή Μητροπολίτου Δέρκων, καθ' ἣν διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Δέρκων Ἰωακεῖμ ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Ἰμβρου καὶ Τενέδου Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἰάκωθος ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ πνευματικὴ ἐπιστοσία τοῦ Δυτικοῦ μέρους τῆς ἐπαρχίας ἀνετίθη εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Προύσης κ. Πολύκαρπον γνωστὸν διὰ τὴν ἀφωσιωμένην μακρὰν καὶ δόκιμον διακονίαν αὐτοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Τὴν Κυριακὴν, 23ην Ἀπριλίου, ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ καὶ Συνο-

δικὴ Λειτουργία ἐν τῷ πανσέπτῳ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἡ ἑτήσια αὕτη λειτουργία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ εὐσεβῇ ἀπόδημον Ἑλληνισμόν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ ὁποῖου ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἀνέπεμψε δέησιν. Παρόντες κατὰ τὴν λειτουργίαν ταύτην ἦσαν προσκυνηταὶ ἐξ Ἀμερικῆς ἐκ τῶν ἐκδρομῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως Ἀχέπα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Δικηγόρον κ. Π. Δήμον, μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Πατριάρχης ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ δημοσιευθὲν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας:

Σεβασμ. Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς
Κον Κον Μιχαήλ Ν. Υ.

«Εἰς τελεσθεῖσαν σήμερον Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Λειτουργίαν, παρουσίᾳ προσκυνητῶν κέντρου καὶ μελῶν ηὐλογημένης Ὁργανώσεως Ἀχέπα, ἀνεπέμψαμεν θερμὰς δεήσεις ὑπὲρ προσφιλοῦς Κλήρου καὶ Πληρώματος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Εὐλογοῦντες πάντας εὐχόμεθα ὑγείαν, εὐημερίαν καὶ πᾶσαν ἐν Κυρίῳ προκοπὴν.»

† Πατριάρχης ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθ' ἃ δημοσιεύει ὁ «Πάνταϊνος» οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ ἔθεσεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Χριστοφόρον τὸ ἐρώτημα: «Ποῖος θὰ ἦτο ὁ καλλίτερος τρόπος συνεργασίας μεταξύ Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων ἐναντίον τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ;» Παρόμοιον ἐρώτημα ὑπεβλήθη εἰς πολλοὺς ἐκπροσώπους Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως:

«Δεδομένου ὅτι, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι πιστεύουν εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ καὶ μόνον ἐπιβάλλει τὴν συνεργασίαν αὐτῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ. Ὅθεν ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ἀπάντων τῶν δογμάτων, ὀφείλουν νὰ συνεργασθῶσι πρὸς ἀπό-

κρουν το κομμουνισμὸς ὅστις τυγχάνει ἀντικρὺ πάσης Θρησκείας τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς «ἄπιοι, πρὸς παραπλάνησιν τῶν Λαῶν». Ἡ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀντίστασις αὕτη πρέπει νὰ φέρῃ χαρακτηριστὴν ἀμύνης—ὄχι πολέμου. Ἐλπίζομεν, ὅτι εἰς τὴν συνεργασίαν ταύτην θὰ συμμετάσχῃ καὶ πᾶσα ἄλλη Μονοθεϊστικὴ Θρησκεία.»

—Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ Πατριάρχου Χριστοφόρου ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνώρισε πρὸς τὴν Α. Μ. ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ δοθοῦν πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου τρεῖς ὑποτροφίαι εἰς ἀποφοίτους τοῦ Πατριαρχικοῦ Γυμνασίου «Φῶτιος ὁ Α'» πρὸς συνέχισιν ἀνωτέρων σπουδῶν ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γαλλικῷ Λυκείῳ.

Καθ' ἃ ἀναγράφει τὸ ἴδιον περιοδικὸν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης Αἰγύπτου καταβάλλει προσπαθείας πρὸς ἐκπόνησιν νομοσχεδίου πρὸς τελικὴν διευθέτησιν τῶν ζητημάτων προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μὴ Μουσουλμάνων. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀποσταλὲν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῇ συναινέσει ὅλων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μὴ Μουσουλμάνων Θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐφθασεν εἰς Νέαν Ὑόρκην δι' ὑποθέσεις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὁ προϊστάμενος τῆς ἐν Βηθλεὲμ Βασιλικῆς Ἀρχιμ. Ἀρτέμιος Σιαματιάδης.

Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Τιμόθεος καὶ ὁ Ἐπίτροπος αὐτοῦ συσκέπτονται μετὰ τῶν ἐκπροσώπων μὴ Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος Χριστιανῶν καὶ Ἀράβων προσφύγων. Τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως τῶν κτιρίων τοῦ Πατριαρχείου ἀπασχολεῖ ἰδιαίτερώς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία καὶ ἐξέδωκε ἰδικὸν φυλλάδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ἱστορικῶς ἡ κυριότης πλείστων ὧν προσκυνημάτων ὡς ἀνηκόντων εἰς τὴν

Ὁρθόδοξον Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, τῆς ὁποίας ὡς ἡγούμενος προΐσταται ἀνέκαθεν ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Καθ' ἃ ἀναγράφει τὸ Δελτίον Πληροφοριῶν τῆς ἐν Οὐασικτῶν Βασιλικῆς Πρεσβείας, Ἀπριλ. 7, 1950, μεγάλη ἐργασία λαμβάνει χώραν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Ὁρους Σινᾶ, μὲ σκοπὸν τὴν φωτογράφησιν δύο ἑκατομμυρίων σελίδων πολυτίμων χειρογράφων φυλαττωμένων ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ αἰώνων ὑπὸ τῶν ζηλωτῶν Μοναχῶν τῆς Μονῆς. Τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἔδωκε ἄδειαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθῶ κ. κ. Πορφύριος, ἀνέλαβεν ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Κογκρέσου ἐν συνεργασίᾳ τῆς Ὁργανώσεως Ἀμερικαν Φαουντέσιον φὸρ δὴ Στάντον ὁφ Μέν. Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἔργου ἐτέθη ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου DUKE Δρ. Κ. Κλάρκ. Ὁ Καθηγητὴς Γ. Γκάρτε τῶν Κλασσικῶν Σπουδῶν τοῦ ἐν Βελγίῳ Πανεπιστημίου Λουβαίν καὶ ὁ Δρ. Α. ΑΤΙΥΑ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πανεπιστημίου Φαρουκ ἀνέλαβον τὴν φωτογράφησιν τῶν Συριακῶν, Γεωργιανῶν, Κοπτικῶν, Ἀρμενικῶν καὶ Ἀραβικῶν χειρογράφων. Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ Καθηγητὴς κ. Κλάρκ, ἀναμένονται σπουδαῖαι ἀνακαλύψεις ἀπὸ μίαν τοιοῦτου εἶδους ἔρευναν, ἥτις θὰ φέρῃ εἰς φῶς πολλὰ μέχρι τοῦδε ἄγνωστα κείμενα. Ὁ κατάλογος τὸν ὁποῖον ἡτοίμασεν ὁ Ἀρχιμ. Ἀνδρόνικος, ἐργαζόμενος ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Καίρῳ περιλαμβάνει 2,254 χειρόγραφα. Ἡ τελετὴ τοῦ ἀνοίγματος τῆς Βιβλιοθήκης, κατόπιν προσευχῆς ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Βιβλιοφύλακος Ἀρχιμ. Ἰωσάκειμ ἐν Σινᾷ συνεκίνησε πολὺ τοὺς Καθηγητὰς καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ

Μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐξοχ. κ. DEAN A.-CHESON καὶ τοῦ Παπικοῦ Νουντσιού ἐν Οὐασικτῶν ἀντηλλάγη-

σαν αἱ κάτωθι ἐπιστολαὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀρπαγέντων 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τῶν ληστοσυμμοριτῶν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν γράφει ὁ Παπικὸς Νούντσιος: Ἀγαπητέ μου Κε Ἀτσεσον, Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Γραμματέως τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγίας Ἐδρας, ἐκφράζω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησιν τῆς Ἀγίας Ἐδρας διὰ τὴν ἐργασίαν ἣν ἐπετέλεσαν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνοπαίδων τῶν ἀρπαγέντων ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν στρατιωτῶν ἐν Ἑλλάδι.

Δυστυχῶς αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν διὰ ἄρκειαν τοῦ 1948 καὶ 1949 δὲν ἔφερον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτός μόνον τῆς διεγέρσεως τῆς ἀνθρωπίνης καὶ χριστιανικῆς συνειδήσεως τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς ταύτης καταστάσεως.

Ὁ Ἅγιος Πατὴρ εἰς ἐπανεπιλημμένας δημοσίας ἀνακοινώσεις εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀγωνίαν ἀμετρήτων Ἑλληνικῶν Οἰκογενειῶν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἔλαθε μέτρα διὰ νὰ παρασχεθῇ βοήθεια εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ ἔθνους τούτου. Βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὸν Μέγαν Ποντίφηκα αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη διὰ τὴν ἐπιστροφήν τῶν παιδίων τούτων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ὡς ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη.

Εἶναι ἡ ἐλπίς τῆς Α. Ἀγιότητος ὅτι τὸ λυπηρὸν πρόβλημα τοῦτο θὰ ἀπασχολῇ, ὡς λίαν ἐνδιαφέρον, ἐμπράκτως τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις καὶ ὅτι οὐδεμία εὐκαιρία ἢ μέσον χρήσιμον εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον εὐγενῆ σκοπὸν θὰ παροραθῇ.

Μετ' αἰσθημάτων ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ ἀγαθῶν προσωπικῶν προσήψεων, διατελῶ

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
Α. Γ. CICOGNANI

Ἀρχιεπίσκοπος Λαοδικείας

Ἀποστολικὸς Δελεγαῖτος

Τὴν 5ην Ἀπριλίου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν.

Ἀγαπητέ μου Ἀρχιεπίσκοπε,

Μεγάλως ἐξετίμησα τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1950 ἐπιστολὴν ὑμῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ὀδυνηρὰν κατάστασιν χιλιάδων παιδιῶν ἀπαχθέντων ἐξ Ἑλλάδος εἰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ προσφάτου Ἑλληνικοῦ ἀνταρτοπολέμου.

Ὡς γνωρίζετε, ὁ Πρόεδρος ὑπεσχέθη τὴν ὀλοκληρωτικὴν ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὴν τελεσφόρον ἐπιστροφὴν τῶν παιδιῶν τούτων εἰς τὰς ἐστίας των. Ψήφισμα υἱοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὴν 22αν Μαρτίου ἐκφράζει τὸ θαύτατον ἐνδιαφέρον τοῦ Σώματος τούτου διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα.

Ἡ ἐπιμηκυνομένη ἀναβολὴ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν πρὸς συμμόρφωσιν μὲ τὰς δύο ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξαν διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν παιδιῶν τούτων, εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει πολὺ τὴν Κυβέρνησιν. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, προσφάτως ἀπηυθύνθησαν προσκλήσεις εἰς τὰς Ἐθνικάς Ὄργανώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν νὰ συζητήσουν τὸ πρόβλημα εἰς τὰ ἐν Γενεύῃ Γραφεῖα τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλ' οὐδεμία τῶν ὀργανώσεων τούτων, ἐκτὸς ἢ τῆς Ἑλλάδος, ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν ἢ ἐπαρουσιάσθησαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ. Ἐξ ἴσου ἐνοχλητικά εἶναι αἱ συνεχεῖς δημοσιεύσεις εἰς τὸν κυβερνοκρατούμενον τύπον τῶν Κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ὅτι τὰ παιδιά οὐδέποτε θὰ ἐπιστρέψουν, ἐκτὸς ὑπὸ πολιτικούς ὁρους καὶ διὰ εἰδικούς πολιτικούς σκοπούς.

Ὁὐχ ἤττον ὅμως ἡ Κυβέρνησις αὕτη θὰ συνεχίσῃ νὰ ἐμμένῃ ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν χιλιάδων τούτων παιδιῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των

εἶναι κυρίως ἀνθρωπιστικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ κατακαλύπτουν ἢ νὰ ἀναβάλλουν πολιτικά ἐπιδιώξεις καὶ τεχνάσματα.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ ὑψηλὴ ἠθικὴ θαρύτης τὴν ὁποῖαν ἡ Α. Ἀγιότης προσφέρει εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην θέλει βοηθήσῃ μεγάλως τὴν περίστασιν.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
DEAN ACHESON

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 6ης σελ.)

εἶναι ὅμως ἄλλη ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ὅλου Ἰδρύματος καὶ συγκροτήματος καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἰδικῶν μας καὶ ξένων καὶ ἐπὶ ὅλης τῆς Ὁμογενείας, ἐὰν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερον Ναῖδριον ἐν τῇ Σχολῇ. Τοῦτο δὲ θὰ ἔχῃ ἀναντιρρήτως τεραστίαν ἐπίδρασιν ψυχολογικὴν καὶ ἐπὶ αὐτῶν τούτων τῶν τροφίμων μας.

Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ κτίρια τὰ ὁποῖα χρειάζομεθα, ὅπερ μεθερμηνεύμενον, μαζὶ μάλιστα καὶ μὲ τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἔχομεν διὰ τὸ μέλλον, σημαίνει χρήματα.

Δὲν ἀπελπιζόμεθα ὅμως καὶ δι' αὐτά. Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν καρδιῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Ὅταν οὖτοι ἴδουν φῶς, κ' ὅταν ἀντιληφθοῦν καὶ ἐννοήσουν τὰς ἀνάγκας μας, ποῦ εἶναι ἰδικαί των ἀνάγκαι, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ μᾶς βοηθήσουν, καὶ τότε ἐκεῖνα, ποῦ τώρα φαίνονται θουνὰ πανώψηλα καὶ ἀνυπερβλήτα, θὰ ὑπερπηδηθοῦν καὶ θὰ παραμερισθοῦν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς Πίστεώς μας καὶ τῆς ἀγάπης μας καὶ τὰ σχέδιά μας θὰ γίνουν πραγματικότης.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ (Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 7)

κήρυτε διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Κοινότητα, ἀνεξαρτήτως τῆς μεγαλειώδους δράσεως ποὺ εἶχεν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Κατὰ τὸν θάνατόν του, εἰς μίαν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν, εἶπεν ὁ Κυβερνήτης τῆς Μασσαχουσέτης GUILD τὰ ἑξῆς ἐπιγραμματικά: «Τὸ ὄνομα τοῦ MICHAEL ANAGNOS ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ φήμῃ του

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ (Συνέχεια ἐκ τῆς 10ης σελ.)

μετώπισε κινδύνους ἐξοντωτικούς, τοῦ περιβάλλοντος, τοῦ κλίματος, τῶν γεωλογικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν ἀνταγωνιστικῶν συρράξεων.

Μέσα ὅμως εἰς τὸν Χριστιανισμόν ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ θέσιν ὑπολογίσιμον. Τόσον ὡς μόνος ὅσον καὶ ὡς ὁμάς ὁ ἄνθρωπος ἀναγνωρίζεται ὡς ἀξία ἀνυπολογίστου τιμῆς, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἀπεκάλυψεν ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἐνσάρκωσί Του, μὲ τὴν διδασκαλίαν Του, ἀλλ' ἰδίως μὲ τὴν θυσίαν Του. Ὁ ἄνθρωπος μέσα εἰς τὸν Χριστιανισμόν δὲν εἶναι ἀπλοῦν ἄτομον, μῆτε συμβολικὸς ἀριθμὸς, ποῦ χάνεται μέσα εἰς τὸ ἄθροισμα. Εἶναι προσωπικότης μὲ προσόντα ποῦ παρουσιάζουν τὴν προέλευσιν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς. Εἶναι εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι φίλος καὶ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ δυνάμει τῆς ἀπείρου ἀξίας εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν ἀπεκατέστησεν ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὡς ὁμάς μέσα εἰς τὸν Χριστιανισμόν οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι μᾶζα ποῦ τὴν διευθύνουν ἐνστικτικὰ κατώτερα, εἶναι Ἀδελφότης, ποῦ τὴν συγκρατεῖ ὁ ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης καὶ τὴν μετουσιώνει εἰς τὴν ἐνότητα ποῦ λέγεται Σῶμα Χριστοῦ.

Καμμιὰ διδασκαλία καὶ καμμιὰ θεωρία δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἄνθρωπον παρὰ πάνω ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ τὸν ἐτοποθέτησε ὁ Χριστὸς. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς, Χριστιανὲ Ἀναγνώστα μου, πρέπει νὰ σὲ γεμίξῃ μὲ χαρὰ καὶ αἰσιοδοξία. Ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ κινή τὴν ψυχὴν σου εἰς προσευχὴν καὶ εὐχαριστίαν καὶ τὴν θέλησίν σου εἰς ἔργα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης. Μὲ αὐτὰ θὰ τιμήσῃς Ἐκεῖνον, τὸν Μέγα Ἀρχιερέα ποῦ σοῦ ἔδωκε θάρρος νὰ πλησιάζῃς τὸν θρόνον τῆς χάριτος ὡς φίλος καὶ ἀδελφὸς Του διὰ νὰ ζητῇς τὰ ἐλέη Του σὴν ὥρα τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς σου ἀνάγκης.

εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας καὶ αἱ ὑπηρεσίαι του εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Νέα Ύορκη, Μαΐου 5, 1950

Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Ἀγαπητοί,

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου, ὡς αὕτη χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας τοῦ Λονδίνου, παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὸ ταχύτερον πόσα ἀντίτυπα χρειάζεσθε διὰ τὴν ὑμετέραν Κοινότητα.

Τὸ τομίδιον κομψὸν εἰς ἐμφάνισιν καὶ ἐκτύπωσιν θὰ περιλαμβάνῃ τὸ πρωτότυπον Ἑλληνικὸν κείμενον εἰς τὴν μίαν σελίδα καὶ τὴν μετάφρασιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν εἰς τὴν ἑναντι αὐτῆς καὶ θὰ τιμᾶται ἐν Δολλάριον.

Ἡ ἔκδοσις γίνεται κυρίως διὰ τὴν νέαν γενεάν, ἕκαστος δὲ Ναὸς δεόν νὰ προμηθευθῇ ἱκανὸν ἀριθμὸν, ἵνα ἅπαντες οἱ νέοι καὶ νεάνιδες προμηθευθῶν ἀντίτυπα ὡς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν οἱ βουλόμενοι. Μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἐκδόσεως ταύτης οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐκδόσεως θὰ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ὑμετέρων ἀπαντήσεων, τὰς ὁποίας προσδοκῶμεν ταχείας ἵνα ἀναλόγως κανονίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων ἅτινα θὰ ἐκδώσωμεν, διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ
πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν: Δι' ἑν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἐτησίᾳ συνδρομὴ \$3.50.

Γ ρ ά ψ α τ ε :

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

Νέα Ύορκη, Μαΐου 6, 1950

Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Ὁρθοδ. Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορ. καὶ Νοτίου. Ἀγαπητοί,

Εἶναι ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖται ὅπως ἐνισχύσωμεν τὸν Πανάγιον Τάφον, τὸ περίβλεπτον ἐκεῖνο τμήμα τῆς Ὁμογενοῦς Ὁρθοδοξίας. Κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ ἐν Ἀγία πόλει Ἱερουσαλὴμ πρεσβυγενὴς Ἐκκλησία, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσωμεν τοὺς αὐτόσε πάσχοντας ἀδελφούς.

Λόγῳ τοῦ ἐξακολουθοῦντος ἀκόμη αὐτόσε πολέμου, πείνα καὶ στενοχωρία καὶ θλίψις μαστίζουσιν τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ὁρθοδόξους, ὁ δὲ Πανίερος Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὰ λοιπὰ προσκυνήματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πολύτιμον προγονικὴν μας παρακαταθήκην, διατρέχουσιν τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ ἔχουν ἀνάγκην στερεώσεως καὶ ἐπειγούσης ἀνακαινίσεως.

Ἡ Ἀγιοταφική Ἀδελφότης ἡ ὁποία ἄλλοτε εὐημέρει ἀπὸ τὰς Πανορθόδοξους προσφορὰς καὶ ἐβοήθει τοὺς αὐτόσε ἀδελφούς καὶ διετήρει Σχολεῖα καὶ κλινικάς καὶ συλλόγους καὶ ἐνίσχυε κάθε καλὸν σκοπὸν, στερεῖται σήμερον τῶν πάντων, εὐρισκομένη ὑπὸ πολιορκίαν.

Ἡ Σεβαστὴ ἐκείνη Ἀδελφότης, εἰς τὴν ὁποίαν, μετὸν Μεγάλον καὶ μαρτυρικὸν Πατριάρχην τῆς Τιμόθεον, εἶναι ἐμπειπιστευμένα ὅλα τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἱερά, καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ ὀλίγον ἄρτον διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς καὶ φρουρῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζῃ καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

Χιλιάδες πρόσφυγες ἐκ τῶν καταληφθέντων ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ μερῶν γεμίζουν τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ κεντρικὸν μοναστήριον καὶ τὰ ἄλλα καθιδρύματα τοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τὸν συνωστισμόν δὲ αὐτὸν ἐπαπειλεῖται ἐπιδημικὴ νόσος. Ἐξ ἄλλου φάρμακα, πηγαῖον ὕδωρ, ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία, ἠλεκτρικὸν φῶς, καύσιμος ὕλη, τρόφιμα κλπ. δὲν ὑπάρχουν.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως κατὰ τὴν 28ην Μαΐου 1950, Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, Γενεθλίων τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀναπτυχθείσης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, περιαχθῇ ἀπὸ τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον, κατόπιν θερμῆς εἰσηγήσεως αὐτοῦ, ἔκτακτος δίσκος τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν νὰ σταλῇ ἀμέσως πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν μας ἀφοῦ προστεθῇ καὶ ποσὸν τι ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου ἢ ἀπὸ ἄλλα εὐποροῦντα ἄτομα διὰ νὰ τηλεγραφηθῇ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκῶν ὑμῶν πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγίου Τάφου, διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος † Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἐσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετος. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχά-
λια ἕως το 1987. Ἔκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σε-
λίδες 796, \$3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Πε-
ριέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ
Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυρια-
κοδόμιον. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780.
Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέ-
λια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολι-
καὶ, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικοπῶν ἀναγνωσκόμενων
κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ
ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, με μαῦρα καὶ κόκκινα γράμ-
ματα, Ἑλληνικά καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς
σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The
Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία
Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὁκτωήχου,
Τρωιδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἥτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στε-
φανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament
of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑ-
ΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and
Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The
Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙ-
ΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epi-
phany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙ-
ΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδη-
γὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς
καὶ Ἑλληνικῆς, μετὴν
προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χο-
ρήσιμου θέματος. Νέα Ἐκ-
δοσις 1947, μετὴν ἐπιστολο-
γραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα
τσέπης. Χρυσόδετος \$2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙ-
ΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓ-
ΓΛΙΚΟΝ ΔΕΞΙΚΟΝ DI-
VRVY. Τὸ νεώτατον, πλη-
ρέστατον καὶ πλέον ἀξιό-
πιστον λεξικόν. Ἔκδοσις
1948. Χρυσόδετος, μετὴν
εἰρητήρια \$3.00. Μετὴν
εἰρητήρια καὶ εἰρητήρια \$4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ
μόνη ἀπλή καὶ συγχρο-
νισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμά-
θησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ'
ὅσον ἡ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ
Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ με-
γάλων. Third enlarged edi-
tion (1948), 192 pages.
Cloth, \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΩΔΟΣ
Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀ-
ρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς
Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων.
Πρὸς ὅσον ἡ ἀκριβεστάτη.
Γλῶσσα ζωντανή. Κατά-
ληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προ-
χωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949,
μετὴν 64 ἐπὶ πλέον σελ. \$3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕ-
ΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον
καὶ μεθοδικώτατον. Μετὴν 64 πολυχρόμους εἰκόνας \$1.00
ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς Ἀ-
ΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀνα-
γνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μετὴν 42 πολυχρόμους εἰκόνας \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ»,
Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικὴν, μετὴν
λεξιλογίου, ποιήματα καὶ 70 ὠραιότατα εἰκόνας. Τιμὰται \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑ-
ΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβουῆ. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ' ἔκδοσις. \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.
Πολυζωίδου. Ἔκδοσις Γ', 1945. Μετὴν 100 ὠραίας εἰκόνας \$1.00
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑ-
ΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἔκδοσις 1949. Μετὴν πολλὰς εἰκόνας. \$1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωίδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστο-
ρίαι, παρμέναι ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ὑφὸς ἀπλοῦν. Σελ. 160. \$1.50.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου.
Νέα ἔκδοσις μετὴν 26 μεγάλαις εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου.
Μετὴν διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὠραίας εἰκόνας \$1.00
ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πο-
λυζωίδου. Ἔκδοσις Β', μετὴν πολλὰς εἰκόνας \$1.00
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δη-
μητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων σχολείων. \$1.00
Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ
διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εἰκόνας μαθήματα. \$1.00
CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH.
A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. \$1.00
ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου.
Ἐξηγεῖ μετὴν εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Παλῶνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.